

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski Narod“ velja:

v Ljubljani na dom dostavljen:
celo leto K 24—
pol leta 12—
četrt leta 6—
na mesec 2—

v upravnistvu prejemani:

celo leto K 22—
pol leta 11—
četrt leta 5-50
na mesec 1-90

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.
Uredništvo: Knafljeva ulica št. 5 (v pritličju levo), telefon št. 34.

Izaja vsak dan zvečer izvenredni nedelje in praznike.

Inserati veljajo: peterostopna peti vrsta za enkrat po 14 vin., za dvakrat po 12 vin., za trikrat ali večkrat po 10 vin. Parle in zahvala vrsta 20 vin.
Poslano vrsta 30 vin. Pri večjih insercijah po dogovoru.
Upravištvu naj se pošiljajo naročnine, reklamacije, inserati i. t. d., to je administrativne stvari.

Posamezna številka velja 10 vinarjev.

Na pismena naročila brez istodobne vplaile naročnine se ne ozira.
„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

„Slovenski Narod“ velja po pošti:

za Avstro-Ogrsko:

celo leto K 25—
pol leta 13—
četrt leta 6-50
na mesec 2-30

za Nemčijo:

celo leto K 30—
za Ameriko in vse druge dežele:
celo leto K 35—

Vprašanjem glede inseratov se naj priloži za odgovor dopisnica ali znakma.
Upravištvu (spodaj, dvorišče levo), Knafljeva ulica št. 5, telefon št. 85.

Evropa in Balkan.

Dunaj, 3. februarja.

Že danes zvečer so se najbrž pričeli novi boji in bitke na Balkanu. Evropa se je tudi tokrat pokazala v vsej svoji slabosti, diplomacija velekdineta ni mogla preprečiti izbruha balkanske vojske in ne more preprečiti obnovitve.

Mir bi bil že sklenjen, napeto kritična situacija bi bila ublažena, vsepovsodi bi se bile že vrnile normalne razmere, ne le Balkan, cela Evropa bi si bila oddahnila, ko bi se bili veleposlaniki v Londonu zedinili na novo intervencijo v Carigradu. Bolj kakor vse oficijozne in oficijalne besede bi bil tak sklep velekdineta, dokazoval, da si je Evropa res edina ohranila mir ne le na svojem jugovzhodu, temveč tudi v Carigradu. Tripletenta bi bila rada vztrajala v konsekvencah, ki so dane po duhu in vsebini prve kolektivne note. V tej so velesile pozvale turško porto, da preda Odrin in Egejske otoke; svojega poziva sicer niso ojačile z nasilnimi grožnjami, pač pa z uprav učinkujočo izjavo, da odtegnemo turškemu gospodstvu v Carigradu množico in tudi bogato roko evropskih blagin in tako oropajo Turčijo zadnje opore, prepuščejo jo gotovi propasti. Turčija nasvetov združene tripletente in trozveze ni poslušala — mladoturška revolucija je strnoglavlila Kiamil pašo in odgovor, ki so ga dali Mahmut Šefket in njegovi evropskim veleposlanikom je bilo pravcato brskiranje avtoritete združenih velesil, zasmehovanje balkanske zveze, ki je zahtevala Odrin, od Turčije pa dobila desni breg Marice z odrinskim kolodvom — na brez Odrina.

Velesile so bile takrat ko so izročile noto, spoznale za pravo in potrebno, da se Turčija uklone, naravno bi bilo, da spoznajo svoj pravi nazor za prav tudi potem, ko so se mladoturški revolucionarji odbili in zavreli in če že same niso hoteli prisiliti Turčije, potem naj bi bile vsaj odobravalne in podpirale, da jo Balkanska zveza ukloni. Mesto tega so začele od raznih strani intrige, lukarne proti Bolgarom in Srbom, obnovitev vojne se je proglasila za popolno prenapetost, od trozveze

se je odkrito propagirala ideja, da treba sedaj intervenirati v Sofiji in Belgradu na enak način kakor preje v Carigradu. Diplomacija trozveze ni bila niti svesta cele nekonsekventnosti svojega novega načrta, ki je bil prvotni posredovalni ideji diametralno nasproten. Kajti če so velesile enkrat smatrale, da je predaja Odrina in Egejskih otokov neobhodno potrebna, potem ne morejo drugič smatrati, da je neobhodno potrebno, da resignira Bolgarija, oziroma Balkanska zveza na Odrin. In če so enkrat evropski diplomati smatrali, da mora Turčija izročiti Odrin, ker je sicer obnovitev vojne neizogibna, ne morejo potem, ko je Turčija predajo mesta in trdnjave odklonila v isti sapi trditi, da je obnovitev vojne lahkomišelnost in frijolno početje, saj so same to početje že a priori proglasile kot neizogibno posledico turške trdovratnosti. Tem manj, ker niso prisilili Balkansko zvezo le vojno politični oziri, da napravi konec nadaljnemu odlaganju in zavlačevanju, temveč tudi veljanskim narodno-gospodarskim argumenti. Kajti zvezane armade ne morejo ostati tako dolgo pod orožjem, dokler se Turčiji ljubi, temveč bližajoča se pomlad kliče upoklicane vojske na domača polja nazaj — ako zanemarijo Bolgarija in Srbija setev, potem grozi obema za jesen — lakota.

Ko je Balkanska zveza odpovedala premirje si je bila svesta, da pospeši na ta edini način končno zaključitev miru. Napoved novih vojnih operacij je bilo zadnje preslikovno sredstvo — ergo so ga zavezniški porabili. Že takoj pri odnovevi premirja pa so balkanski delegati soglasno izjavljali, da so pripravljeni vsak hip obnoviti pogajanja in menili so tudi, da ni izključeno, da se začne s prvim strelom ki počni pred Odrinom na samem bojnem polju nova mirna konferenca.

Balkanska zveza hoče pred vsem svetom dokazati, da nima nikakih agresivnih načrtov več, da hoče le, kar so ji že v svoji kolektivni noti priznale tudi velesile kot pravični in pošteni uspeh velike vojne. In tik pred izbruhom novih krvavih dogodkov se je Bolgarija odločila, da še v enem oziru pokaže vso svojo lojalnost. Že prej je bila ponudila, da prizna muslimanskim svetiščem in verskim spominom v Odrinu pravo

eksteritorialnost. Ker je turška vlada v svojem odgovoru na kolektivno noto velesil potrebo, da ostane Odrin turški utemeljevala z argumentom, da je njen Edirne sveto mesto vesoljnega muslimanstva in da za nobeno ceno ne sme biti ta kraj iztrgan izpod zelene zastave preroka je Bolgarija koncedirala še to, da je pripravljena pripustiti v Odrinu stalnega zastopnika kalifa, tako da ohrani mesto značaj svetega kraja.

Tako je balkanska zveza še v trenutku ko že odpirajo topovi bolgarske in srbske armade svoja smrtonosna žrela, lojalno pripravljena priznati visoki porti, sultanu, narodu, obvarovati muslimski narod pred ponižanjem, da zasede gjaur sveto sofijsko mošejo.

Turčija ima še par trenutkov časa. V prvih momentih, ko še bojna strast ne bo razdivjana, lahko še reši zadnji košček svoje eksistence. Morda že nocoj se navalijo oblegovalne čete na odrinske okope in verodostojna poročila iz Sofije zatrjujejo, da se združene armade nikakor ne bodo zadovoljile z operacijami pred Odrinom, temveč da bodo udarile tudi na Carigrad.

Tudi evropska diplomacija, ki je kakor poročajo pariški telegrami vsaj po svoji večini bolgarskim državljanom nasvetovala, naj ponudi še to koncesijo, ima priko pokazati gorečnost za mir. Zbor evropskih diplomatov naj nastopi na visoki porti z vso težo svoje avtoritete in topovi, ki menda že nocoj grmijo, bodo lahko utihnili.

Nam, ki smo daleč, daleč od krvavih poljan in ki vendar trpimo z brati vred vsako rano, vsako kanjlo krvi, se hoče zdeti, da zadnja iskra upa in nade še ni ugasnila.

Ogrsko.

Proti vladni osnovi volilne reforme je zdaj nastopila tudi deželna zveza ogrskih tvorničarjev. V nedeljo je imela ta zveza zborovanje, na katerem so govorili o davčni in volilni reformi. Zvezni predsednik, član magnatske zbornice Chorin je poročal o vladni osnovi volilne reforme ter označil vladno predlogo za popolnoma nezačudno. Volilni red se ni prilagodil velikim gospodarskim izpremembam zadnjih stoletij, vsled

česar je bil prekinjen stik med državno zbornico in narodom. Govornik je zahteval, naj se volilna pravica kolikor mogoče razširi ter upošteva tudi socialno vrednost obrtnika in delavca. Po stvarni debati so sprejeli resolucijo, v kateri se izjavlja, da vladna osnova volilne reforme nikakor ne more povzročiti pomirjenja v družbi. Zvišanje starostne meje na trideset let izključuje velik del delavstva od volilne pravice. Resolucija tudi graja, da bo volilna pravica delavcev po novi osnovi odvisna od pogojev privatnopravnega značaja, ter zahteva končno temeljito izpremembo volilne osnove.

Opozicijsko časopisje še vedno poroča o raznih izpremembah, ki se imajo izvršiti v ministrstvu. »Budapest« poroča, da bo min. predsednik pl. Lukacs po končani delegacijski sesiji snopladi odstopil. Grof Khuen-Hedervary bo prevzel vladno, na kar ho grof Tisza odstopil kot predsednik zbornice. Prva naloga Khuenovega kabineta bo, sporazumeti se na podlagi volilne reforme z opozicijo. Tudi neki drugi list poroča, da hosta odstopila pl. Lukacs in Tisza. Volilna reforma ne bo prišla več pred noslansko zbornico. Nainrei bo sestavljeno prehodno ministrstvo z baronom Stefanom Burianom ali baronom Ludovikom Langom na čelu, eventualno z dr. Wekerlejem. Ta prehodna vlada bo imela nalogo, izvesti sporazum med večino in opozicijo, predložiti v prihodnem delegacijskem zasedanju poročila za leto 1914 ter se nato umakniti definitivni vladi, ki bo meseca septembra prevzela posle. Seveda so vsa ta poročila samo kombinacije brez konkretne podlage.

Voja na Balkanu.

Po preteku premirja.

Včerajšnji večer je odločil in danes govore zopet topovi in puške. Skoro ni dvoma, da prelivalo hlabri naši bratje v tem trenutku svojo kri za svoje pravice in za svoje brate. Začel se je zopet nov del svetovne zgodovine, ki obeta biti tako krvav, da svet že dolgo ni videl takega klanja. Da računajo na obeh straneh z močnostjo, da pride do boja na nož, je razviditi že tudi iz dejstva, da no-

bena stranka ne pripusti na bojišče niti tujih vojaških atašeev, niti vojnih poročevalcev. Že prvi boji pri Lozengradu, Lile Burgasu, Baba Eskiju in Corluju so bili dosti grozoviti, boji, ki čakajo naše brate sedaj pred Cataldzo in pred Odrinom, pa groze biti še neprimerno groznejši, in vse to samo zaradi trmoglavosti Turčije, ki noče uvideti, da gre zmagovalcu sad njegovih zmag.

Brez pravega upanja na uspeh, so storile velesile posredovalen korak tudi v Sofiji. Kakor smo poročali že včeraj, je prednjačila v Sofiji Nemčija. Posredoval je poleg nemškega poslanika tudi angleški poslanik. Nemški nasvet, oziroma nemški pritisk, pa gre mnogo daleč kakor angleški. Odgovor bolgarske vlade je bil kratek in točen.

Če bolgarska vlada do 7. zvečer ne dobi obvestila, da sprejme Turčija kolektivno noto velesil neizpremenjeno, se bodo pred Odrinom takoj zopet začele sovražnosti.

Kakor poročajo z Dunaja, tudi tam ne upajo več, da bo mogoče vzdržati mir. Bolgarska je odločena, da se ne zadovolji s polovičarskim delom. Začelo se je drugo dejanje velike balkanske tragedije, nikakor pa ta faza vojne ne bo dolga. Bolgarska je izjavila, da je pripravljena privoliti po odstopu Odrina, da se imenuje tam po padcu trdnjave zastopnik kalifa. Imenoval bi se za Odrin mufti, ki bi imel skrb za muslimanske svetinje in bi gledal tudi na to, da se mošeje ne pretvorijo v cerkve. Pozabili pa so na Dunaju zopet, da zahteva Bolgarska kot mejo proti Turčiji črto od Midije proti zgornjemu toku reke Ergene do Rodosta ob Marmarskem morju. Sedaj so diplomatični krogi mnenja, da bi se bila Bolgarska zadovoljila že samo s posestjo Odrina. Če pa se vojna zaključi za Bolgare uspešno, o čemur tudi dunajski krogi ne dvomijo, bodo obstojali Bolgari na tej prvotno zahtevani meji. Rusija bi se ne protivila, če bi hotela zmagovita bolgarska armada korakati v Carigrad, ker ima zatrdilo, da bodo v tem slučaju Bolgari v dveh do treh dneh Carigrad zopet zapustili. Glasom poročil francoskih listov bi se Rusija vmešavala v sedanji konflikt le v neverjetnem slučaju, da bi prodirali Turki na bolgarsko ozemlje.

LISTEK.

Skrivnost hiše št. 47.

Roman.

Angleški spisal J. Storer Clouston.
(Dalje.)

»Navadno se ravnam jaz po svojih lastnih izvrstnih mislih,« je hladno odgovoril Buffington, »a vendar... govorite!«

»Torej: vi si domišljujete, da se ho Molyneux sam vrnil v to hišo, ali ne?«

»Gotovo. O tem sem popolnoma prepričan!«

»No — ali bi torej ne bilo pametno, da bi vas ne bilo tu?«

»Zakaj ne?«

»No — če ve, da ste vi tu, vendar ne bo sem prišel!«

»Da! A če bi me ne bilo tu in bi on prišel — kaj mislite, da me bo telefonično poklical, naj pridem ponj?«

»Moje mnenje je, da bi se morali vi kje tod v bližini naseliti in paziti... ne preveč, ne tako, da bi se to zapazilo... in jaz bi vas obvestil, če bi...«

Buffington se je usmisljeno in prizanesljivo nasmehnil.

»Ostanite pri svojih kopitih,« je dejal, »ostanite pri svojem pisateljevanju, ljubi Chapel. S svojim načrtom imate gotovo dober namen, pa

ta načrt je smešen. Ali ne pojmite, da je Molyneux na umu bolan? Njegova bolna fantazija ga bo pripeljala sem, pa naj bom jaz tu ali ne. Saj imava opraviti z zverino, ne z navadnim človekom, kakršen sem jaz in kakršen ste vi. Bolim se samo, da bo zaradi umobolnosti...«

»Ali mislite, da bo oproščen?« je z veliko vneto vprašal Chapel.

»Že mogoče,« je nevolino dejal Buffington. »Udomačila se je prava manija, umobolnih ne več obešati.«

V prsih ubogega pisatelja se je porodilo novo upanje. Začel je razmišljati, naj li takoj pokaže par simptomov blaznosti, ali naj s tem še počaka. Čim dlje je o tem razmišljeval, toliko bolj je bil prepričan, da mu porotniki ne bodo verjeli, da je blazen in toliko bolj je preklinjal Buffingtona, da neče hiše zapustiti.

V noči, ki je sledila temu pogovoru, je Buffington nekaj čudnega doživel. Spal je spanje pravičnih, ko se je nekako ob štirih zbudil s čustvom, da sliši človeške glasove. Pazno je poslušal: res, zunaj je nekdo govoril s pritajenim glasom. Skoro da mu je zastala kri v žilah. Nikdar ni mislil, da bi se morilec utegnil ob takem času vrniti. Potem si je rekel, da je vendar v hiši redar, da morilec vendar ne bo sam s seboj na stopnicah govoril in navsezadnje, da je to vendar glas njegovega prijatelja Feliksa Chapela. Skočil je s postelje, vžgal električno luč in tiho odprl vrata. Popolnoma razločno je slišal besede:

»Če hočete to pisati, bom jaz...«

Več ni slišal, zakaj, ko je vrat tako stegnil, da se mu je skoro odtrgal, je le videl, da stoji na stopnicah bled in prepadel Feliks Chapel.

»Kaj zlodja pa se tu godi?« je vprašal Buffington in je stopil izza vrat.

»Meni — meni — meni se je pač...« je jecjal Feliks.

»Vas pač luna trka,« je menil Buffington.

»Da,« je potrdil Feliks, »in samo žal mi je, da sem vas motil.«

Chapel se je splazil v svojo sobo in tudi Buffington se je vrnil v posteljo mrmraje:

»To je komičen patron.«

Naslednje jutro je Buffington svojemu tovarišu resno svetoval, naj gre k zdravniku. V zahvalo za to mu je Chapel ponudil debelo knjigo Molyneuxovih spisov. Buffington se je za spise res zanimal in začel pregledovati knjigo. Naenkrat je zaklical na ves glas:

»Chapel — zdaj ga pa imam! Zdaj ga imam res! Lejte, kaj sem našel v tej knjigi!«

Pokazal mu je pismo, na katerem je čital pomembne besede:

»Moj ljubli Irvin! — da, nocoj storim, kar želim. Polom se naravnost v Aberdeen! Pridi za mano, čim si jih spravil na napačno sled! — Eva.«

»Strela božja,« je zaklical Feliks, »kako je to čudno!«

»Čudno?« je tulil Buffington.

»Čudno? Ali ne vidite, kaj je to? To je pismo, ki ga je Eva Wilson pisala Molyneuxu. To je njena pisava; poznam jo natančno, zakaj prestudiral sem njen zapisnik perici danega perila; tako sem ga studiral, da ga znam na pamet. Oba sta zdaj v Aberdeenu!«

»Bo že tako,« je udano pritrdil Feliks.

Buffington mu je položil roko na ramo.

»Chapel — dragi prijatelji,« je rekel, »lepo vas prosim: ne povejte nikomur ne Berayu in sploh nobeni duši ničesar o tem. S prihodnjim vlakom se peljem v Aberdeen.«

Pospravil je v največji naglici svoje stvari in ob dveh se je z brzovlakom odpeljal v Enston.

Nekaj minut po njegovem odhodu je Chapel po lestvi splezal pod streho.

»Lepo sem ga ujel,« je zaklical; »odpeljal se je; meni je le žal, da nisem voznega reda bolje prestudiral; Aberdeen je od tod samo 523 angleških milj oddaljen; zdaj vidim, da je mesteca Wick oddaljeno 755 milj. Škoda, da ga nisem poslal v Wick!«

»Bodiva hvaležna, da je šel tako daleč proč,« je odgovoril ženski glas.

Toda Chapel ni bil tako optimističnega mnenja.

»Naposled je njegov odhod le začasna olajšava,« je rekel turobno. »Saj bo kmalu zopet tu. In kaj stova potem? Prosim vas, Eva, svetujte mi!«

»Vi pišete vendar roman o tem hudodelstvu.«

»Žalibog, da!«

»Poskusiti sum odvaliti od te hiše in ga obrniti na kako drugo.«

»Kako naj to storim?«

»To vam že lahko povem,« je dejal ženski glas in začel tiho razlagati.

XXVI.

Bedfordski škof je imel ženo in enajst otrok. Bila je to velevzorna rodbina in žalostna člava, ki jo je naenkrat zadobil Irvin Molyneux je bila hud udarec za sorodno mu škofovo rodbino. Škof sam se je že večkrat kesal, da ni prepustil policiji, naj ta sama izsledi Irvinovo hudodelstvo. Navzlic opetovanim pismom ki jih je pisal gospod Caburyju in drugim žurnalistom, naj vendar ne vlačijo v javnost tudi hudodelčevih sorodnikov, so bili ti sorodniki skoro v vsaki številki različnih časnikov omenjeni.

Enkrat so ga imenovali morilčevega strica, drugič nesrečnega očeta umorjene gospe Molyneux, tretjič je bil odlični cerkveni knez in najbližji sorodnik groznega morilca. Enkrat je bilo čitati, da mu je vsled te strašne žalosti skoro počilo srce, drugič, da prenaša z občudovanjavnostno hrabrostjo bol in sramoto, ki mu jo je napravil njegov brat (ali sin, ali netak), tretjič, da je od žalosti obol in leži v smrtni nevarnosti.

(Dalje prihodnje.)

Turčija se med tem pripravila za kar najmočnejši odpor. Turška vlada je najela vse turške trgovske ladje ter je moralo več turških ladij, ki so se že pripravljale, da odplovejo, izkrcati pasazirje in izložiti blago ter stopiti v službo turške vlade, da bo bo prevažale vojaštvo in vojni material. Tudi svoje pozicije pri Galipoliju je Turčija močno ojačila in poslala predčataldžo nove rezervne oddelke. V Carigradu napeto pričakujejo razvoja dogodkov, nikjer pa ni opaziti mnogo upanja. Iz Smirne prihajajo poročila, da se je tam vpisalo zelo mnogo prostovoljcev in da je tam komite za narodno obrambo sestavljen pet prostovoljskih bataljonov.

V turških vladnih krogih čutijo sedaj zopet posejano mučno fincialno stisko. V krogih turške vlade se govori, da hoče Turčija, da se izogne večjim fincialnim kalamiteta, poseči po rezervnih zakladih Dette publike. To pa najbrže ne bo odgovarjalo resnici, ker je naložen ta fond v inozemstvu, v Londonu. Obstaja pa nevarnost, da bo porta, če odpovejo vsi viri, Detti publike odtegnila redne dohodke in za te odtegnene vsote izdala nakaznice.

Bolgari se med tem z vso histrijo pripravljajo na nadaljevanje vojne pred Odrinom in pred Catedraljo. Tudi več oddelkov grške vojske se bo udeležilo nadaljnjih bojev. Pričeli so to grško vojaštvo že na bojišče.

Bolgarski vladni »Mir« zavrača očitania nekaterih sovražnikov Bolgarske, češ, da se je Bolgarska prenaprila. To očitanie je popolnoma neupravičeno, ker so se pogajanja vršila tako počasi, da so žrtve, ki so narasle vsled tega zavalčevanja, prekašale celo žrtve vojne same in izzvale veliko nezadovoljnost v deželi. Zadostuje spomniti samo na to, da mora vzdrževati Bolgarska zaradi trdovratnosti Turčije več kakor pol milijona vojakov. Bolgarska cela dva meseca ni prenehala primerno upoštevati želja velesil, vendar pa ni mogla brezdežno čakati, ker bi tako čakanje ne imelo nobenega uspeha, pač pa nalagalo ljudstvu nepremagljiva bremena. Tudi ni bilo tako odlašanje več upravičeno, ker se Turčija na kolektivno noto velesil ni udala. Nobeden pa tudi ni mogel zahtevati od velesil, da bi s silo vplivale na Turčijo, brez česar ni bilo upati, da bi Turčija odnehala. Zopetni izbruh vojne je tedaj neizogiben. V sedanjem položaju ni prostora za pogajanja. Samo dvoje je mogoče: Ali ustreže Turčija brezpogojno noti velesil, ali pa se nadaljuje vojna, potem pa ne bo šlo več za odrinski vilajet, marveč za Carigrad in za Dardanele.

Predsednik bolgarskega sobranja dr. Danev je dospel predvčerajšnjem zvečer iz Londona v Pariz, od koder je odpotoval nato včeraj z orijentnim ekspresnim vlakom v Sofijo. Na Dunaju se dr. Danev ne bo ustavil. V nekem razgovoru se je dr. Danev izrazil sledeče:

Ministrski predsednik Gešov mi je brzojavil, da naj se kakor hitro mogoče vrne v Sofijo, ker želi slišati vlada osebno poročilo svojega odposlanca in moje nasvete. Ta zahteva se mi zdi popolnoma umljiva, ter se vsled tega ne morem ustaviti niti v Berlinu, niti na Dunaju. Med nadaljnjim razgovorom je izjavil dr. Danev, da poročilo »Agence Havas«, glasom katerega se naj namerava dr. Danev odtegniti javnemu življenju in nadaljnjim pogajanjem, ne odgovarja v tej obliki resnici.

O sedanjem splošnem položaju se je izrazil dr. Danev med drugim tudi sledeče: Videli bomo, če se bodo danes sovražnosti zopet pričele. Do sedaj še nimam nikakršnih poročil. Pogajanja v Londonu smo morali prekiniti, ker ni stavila Turčija nikakršnih sprejemljivih pogojev. Že pred štirimi tedni so nam v Londonu predlagali, da naj se Odrin razdeli in že takrat sem decidirano izjavil, da za nas ta predlog ni sprejemljiv. Tudi sedaj smo morali ta predlog odkloniti, ter smo morali izjaviti, da smatramo pogajanja za prekinjena. Sedaj so prišli zastopniki novega režima v Turčiji zopet na to idejo. Pogajanja so prekinjena, vendar pa smo mnenja, da tudi mladoturki žele miru, vsekakor so bolj razpoloženi za mir, kakor se to splošno sodi. Nova turška vlada pa potrebuje dejstva, da uveljavi nadaljevanje sovražnosti.

Glede razmerja med Bolgarsko in Rumunsko se je izrazil dr. Danev sledeče: Storititi hočemo vse, da si pridobimo za prihodnost dragoceno orijaditstvo Rumunske. Vendar pa upamo, da polaga tudi Rumunska vrednost na naše prijateljstvo. Zlasti Kucovlahom hočemo dati vse politične in verske svobode.

Poročila o zahtevah Rumunske napram Bolgarski fluktuirajo tako, da ni mogoče jasno vedeti, kaj zahteva Rumunska od Bolgarske. Poročilo, ki je dospelo včeraj iz Londona, se glasi zopet mnogo zmernejše, kakor zadnje poročilo iz Bukarešte. Glasom tega poročila zahteva Rumunska sedaj od Bolgarske, da se odpove ta

vsem pravicam do Dabrudže. Bolgarska naj garantira Kucovlahom v zasedenih pokrajinah vse pravice, nadalje naj eksarhat potrdi ustanovitve kucovlaške škofije in dovoli tudi fincialno podpiranje Kucovlaških šol na Bolgarskem. Vse utrdbe okrog Silistrije naj se razrušijo in vzhodno od Silistrije naj se popravi meja tako, da bi se romunska meja ob Črnem morju pomaknila za dve angleški milj, to je nekaj nad 3200 m, proti jugu, tako, da bi mogla Rumunska ob Črnem morju in Mangalije napraviti vojno pristanišče. V tako rektifikacijo meje bi gotovo tudi Bolgarska končno privolila, dasiravno bi se morda vendar lahko še pojavile težkoče zaradi razrušitve utrdb Silistrije in bi morala Bolgarska tudi zahtevati garancij, da Rumunska ne bo izrabljala svoje ojačene pozicije v škodo Bolgarske.

Povest slov. prostovoljcev.

(Napisal M. Č.)

(Dalje.)

Isto noč so posekali Črnogorci na grebenih, kjer se je vršila bitka podnevi z bajoneti tristo Turkov.

Pravili so nam drugi dan, da se je vthotapilo okrog tristo Turkov v črnogorskih uniformah med našo vojsko, da bi vpriporili ponoči splošno klanje v taboru, a Črnogorci da so jih pravčasno spoznali in pobili do zadnjega moža, tako, da ni nobeden ubežal.

Koliko je bilo na tem resnice, ne vem, videli pa smo drugi dan, ko smo odšli iz Medove k ostali vojski, da nasokočimo Leš, cele kupe mrtvecev med skalovjem, kjer je taborila redna črnogorska vojska. Uniforme mrtvecev so bile res videti od daleč črnogorske, obrazov pa nisem mogel razločevati, ker smo korakali predaleč od njih. Na vsak način pa to niso bili črnogorski vojaki, ker smo trupla palih vedno, kakor hitro mogoče pokopavali, med tem, ko smo turške mrtvece večkrat pustili ležati na mestu in so jih zagreblji šele za nami došli oddelki. Tudi nisem opazil pri naših bataljonih nobenega razburjenja in pobitosti, katera bi se bila gotovo pokazala, ako bi bili izgubili toliko svojcev in je torej moralo biti res, da so Turki hoteli prevariti našo vojsko z enakimi oblekami, katero prevaro pa so drago plačali.

Ob osmi uri jutraj smo dospeli v tabor redne vojske. Vse se je pripravljalo na naskok na zadnjo turško utredbo južno od Skadra. Sovražnikova posadka v Lešu je šela dvatisoč mož, močan grad nad mestom in fort na visokem hribu vzhodno od mesta, to so bila dejstva, s katerimi je bilo treba računati in to tem bolj, ker je imela nasokočiti mesto maloštevilna vojska, kajti ne vem, ali nas je bilo na črnogorski strani tritisoč mož, ali ne.

Pričeli smo prodirati po gorski planoti proti mestu in nikjer nismo zadeli na resen odpor. Ko pa smo se približali trdnjavi na toliko, da so nas dosegle lopovske kroglice, takrat pa je pričelo grmeti, kakor bi se zemlja podirala. Granate in šrapneli so padali pred nami, za nami in med nami, tako, da sem mislil, da sploh nobeden ne bo prišel živ iz tega ognja.

»Zdaj bo pa treba res enkrat poginiti,« mi je zaklical tovariš nedaleč od mene, »ako Ti prideš živ na Kranjsko, pozdravi tudi v mojem imenu domovino, nasprotno bom to jaz storil, ako pridem tja brez Tebe!«

»Že dobro! Z bogom! Bog i sreča junaška!«

Nisem imel več časa ozreti se po njem. Vedno dalje nas je podil glas trombe proti mestu, vzrli smo grad nad mestom, še dalje in zagledali smo vitke minarete, sovražnik je podvoil, potrojil streljanje, padali so junaški borci, a vedno še klici: »Napred, napred, sokoli!«

Ne vem, kako bi se bil končal ta divji naskok; morda bi nas bila zadel ista usoda, kakor lešnjanski bataljon na Tarabošu, tu pa smo začuli mogočno grmenje topov od albanske strani, vzhodno od mesta.

Kakor bi strela udarila med nas. Nehote, brez povelja smo ostali na mestu, kakor pribiti. Videti je bilo, da so tudi Turki bili presenečeni, kajti kakor bi trenili, so prenehali streljati.

Velika bela zastava je zavihrala v trdnjavi nad mestom, še trenutek in tudi na fortu vrh visokega hriba je zaplapolal enak prapor.

Še vedno je stala vojska pred mestom, nema, nevedoča, kaj vse to pomenja.

Že sem jel misliti, da nas hočejo Turki le preslepiti z belimi zastavami, ker sem več podobnega že slišal o njih, kajti drugače si nisem mogel predstavljati, da bi Turki brez nadaljnjega odpora prepustili tako ugodno pozicijo.

Videl sem kapitana našega bataljona, kako je stal kakor oframenjen in z daljnogledom strmel nepremično proti oni strani, odkoder je bilo pravkar slišati grmenje topov, ono grme-

nje, katerega si nismo mogli razlagati.

Nakrat je vzel steklo od oči in kriknil s pritajenim glasom:

»Vojska!« kažoč pri tem z roko na hrib, na katerem se je nahajal turški fort.

Pogledal sem v oni smeri in zapazil nerazločne kolone, ki so se vile ob pobočju omenjenega hriba, vedno nove, zagonetne, cela armada.

In zopet je dvignil kapitan daljnogled in strmel v daljavo.

Motrilil smo zdaj kapitana, zdaj prihajajoče, nerazločne kolone, še vedno nemi, pričakuje nekaj izvanrednega.

Trombe smo začuli v daljavi.

»To niso črnogorske,« je šepnil s tihim glasom Črnogorec poleg mene.

Tedaj pa je izpustil kapitan daljnogled iz rok, da se je razbilo steklo ob kamenju.

»Srbijanci!« je viknil, vsedel se na kamen in zaplakal, kakor nedoraslo dete.

V trenutku je zaoril po celi vojski en sam klic:

»Srbijanci!«

Koliko začudenja, hvaležnosti, spoštovanja, ljubezni in veselja je bilo čuti iz te besede!

»Srbijanci! Bratje!« je zašumelo drugič po vojski.

Vsa čustva vojnikov so se strnila v eno samo, veliko, vzvišeno ljubezno do nepričakovano došlih bratov.

Hipoma je bilo vse pozabljeno. Nihče več ni mislil na prav kar minuli boj, na Turke v mestu, na padle svojce, vse misli so se osredotočile le na ljubljene brate.

Nihče ni opazil turških odposlancev, ki so z belim praporom dospeli pred našo bojno črto, ter predali trdnjavo in posadko. Le s težavo so zadrževali častniki vojake, da niso drli brezumno naprej, čez mesto bratski vojski nasproti.

Frčale so čepice v zraku, vojniki so peli, vriskali, skakali, veselja lakali, sploh so se vršili prizori, katerih ni mogoče popisati. Človek, ki bi hipoma zagledal tako vojsko, bi dejal: vse zblaznelo.

Vedno bližje mesta je prihajala srbijanska vojska. Mogočno so zadonele trombe za nasprotnim grčem in tedaj smo tudi mi dobili povelje od korakati naprej.

Nekaj časa je šla vojska v redu po planoti navzdol proti mestu, ki pelie čez Drin v Leš, ko pa smo zazrli od nasprotne strani srbske kolone, ki so se bližale vzhodnemu delu mesta, takrat pa bi živ krst ne bil mogel držati Črnogorcev nazaj. Vsak je hotel prehiteti drugega in na mestu je nastala strahovita gneča. Nobeno povelje se ni več čulo in prepričan sem, da bi bili Črnogorci v onem hipu brez pomisleka poskakali v reko, če bi ne bilo mestu, in jo skušali preplavati, samo, da bi hitreje mogli dospeti do bratov Srbov.

Edino prostovoljci smo za silo še vzdržavali red, ker nismo hoteli Črnogorcem kaliti veselja, da oni najprej pozdravijo in ohlamejo krvne brate. Zato smo dospeli zadnji čez most v mesto.

Na trgu so se odigravali presunljivi prizori. Črnogorci so se nemešali med srbsko vojsko, objemali se in poljubovali, častniki in prostaki iz obeh voisk vse vprek.

Ne bom se dalje mudil pri teh prizorih. Kdor sam ni bil navzoč, ta si niti predstavljati ne more, kako prirščo, s kako ljubezno in navdušenjem sta se pozdravili dve srbski vojski no dolgih stoletjih na obali sinje Adrije.

Molče sem stal ob strani in opazoval, kako so praznili Črnogorci svoje torbice in razdelili vso svojo hrano med gladne brate.

Ko se je splošno navdušenje nekoliko polegelo, sem se spomnil svojega tovariša, Bog vedi, ali ne leži kje gori med skalovjem in spi smrtno spanje?

Dolgo sem ga iskal po mestu in že sem izgubil vsako upanje, da ga vidim še kedaj živega, kar sva se po naključju srečala v ozki ulici.

»Iskal sem Te in že skoro obunal, da bi kedaj skupno nastopila pot v domovino.«

»Tudi meni so take misli rojile no glavi, kajti več kot pol ure sem zastojl gledal po Tvojem klobuku med vojsko. Ker nama danes ni potrgalo glav, je pa že več kot petdeset procentov verjetnosti, da se vrneva brez herzel na Kranjsko.«

»Idiva k Srbom, da poizveva kaj novega in zanimivega!«

Pridružila sva se gruču srbskih vojakov, ki so sedeli na tleh na trgu.

»Še hleba, brat?«

»mo! Izvolite!«

raznila sva nahrbtnik in razdelila vsebino med sedeče.

»Hvala Ti lepa!«

Molče in z največjo slastjo so povžili gladni reveži slanino in kruh. Grozen je bil pogled na te vojne. Razčepani, napolnjeni, izmučeni do smrti vsled dolgega gladovanja in neprimernih nanorov.

Prisedla sva k njim in ko so pojedli prejeto malenkost, so nama začeli pripovedovati svojo zgodbo.

Pred dvajsetimi dnevi je odšla njihova vojska iz Prizrena na daljno pot do morja. Živeža so vzeli seboj samo za dva dni. Hodili so po divjih sneženih albanskih gorah, po terenu, kjer ni še stopala nobena vojska.

Pri sovražnih Arnavtih ni bilo mogoče dobiti niti najpotrebnejše hrane; strašen glad, mraz in nepopisni napori dolgih pohodov so bili vzrok, da je ostal marsikateri mladeč na snežnih albanskih gorskih planjavah, daleč od svoje ljubljene domovine.

»Napoli mrtvi smo nastopili danes v jutru pot in nobeden več ni pričakoval, da dočaka večera, tu pa smo začeli grmenje topov v daljavi. Pokleknila je cela vojska in zahvalila Boga, kajti vedeli smo tedaj, da se bije v bližini bitka in med kom drugim, kakor med Turki in brati Črnogorci? Pozabljeno je bilo vse trpljenje, pozabljen glad in utrujenost, saj smo bili prepričani, da je konec vsega. Z novimi silami smo hiteli dalje in meda baš v pravem času posegli v boj. Hvala Bogu i sveti Bogorodici!«

»Da, prav zadnji čas je bil, da ste nam prišli na pomoč, drugače bi bili pobiti. Koliko šteje vaša vojska?«

»Dvajset tisoč.«

»I kam idete sedaj?«

»Neznamo! Menda odrinemo jutri dalje proti Draču, a ne vemo, če si bomo toliko odpočili, da moremo nadaljevati pot.«

»Hvala lepa! Z bogom!«

Odšla sva po cesti proti gradu nad mestom, kjer se je trlo vojakov. Na potu sva dohitela filozofa iz Sarajeva.

»Oho, tudi vidva med živimi! Jako me veseli. Sedaj ne manjka niti enega iz našega voda. Čudno naključje! Vsi družji vodi imajo izgube. Kam sta namenjena?«

»Gori v trdnjavo, da vidva kaj se godi tam.«

»Turki izročajo orožje. Tudi jaz sem se namenil tjaka!«

(Dalje prihodnjč.)

Stajersko.

Iz Celja. (Dramatično društvo) priredi v nedeljo dne 16. februarja v veliki dvorani »Narodnega doma« gledališko predstavo »Rdeči talar«.

Iz Slivnice pri Celju. V nedeljo je imelo tukajšnje vrlo delujoče vino in sadjersko društvo občni zbor pri Graselliju. Poročilo odbora je pokazalo živahno delo društva, ki si je za naš kraj pridobilo že marsikatero zaslug. Duša društva je naš nadučitelj Tomo Kurbus. Na obnem zboru je govoril o različnih gospodarskih zadevah tudi urednik V. Spindler iz Celja.

Iz Št. Petra pod Sv. gorami nam pišejo: Graji, ki se je izrekla na župelevskem shodu našim državnim poslanecem v zadevi sotselske železnice, se pridružujemo tudi mi, sploh cela Sotelska dolina! Deželnega zbora ni, da bi se tudi tam dregalo, zato pa bi bila imela poslanca dr. Jankovič in dr. Benkovič proketo dolžnost napeti na Dunaju malo ostrejšo struno! Za vse druge malenkosti in osebne profite imajo gospodje dovolj časa in politične moči, za to vprašanje, ki je za Sotelsko dolino življenjskega pomena, pa se ne brigajo. Sedaj se gospodje po »Straži« z vsemi odvetniškimi in govorniški sredstvi zagovarjajo in dr. Kukovca, ki jim je glede sotselske železnice v Župelevcu izprašal vest, celo napadajo! Kaj se boste izgovarjali nanj, on ne sedi v parlamentu, pač pa gg. dr. Jankovič in dr. Benkovič! Naša občina prispeva vsako leto 235 K za železniški odsek v Brežicah, ki pa še — slovenski ni! In če bi tega — nemškutarskega odseka ne bilo, bi sploh vse ostalo pri starem. Tu je hvaležnejše polje za delo, g. dr. Benkovič, ko zleti v Tret na — maškarske korpe!

Šolske zadeve iz celjskega okraja. Učiteljska na volniški okoliški šoli Marija Supanek se je vsled omolitve odpovedala učiteljski službi; na njeno mesto pride kot suplentka Matilda Požar. — Stanko Gradišnik je pripuščten kot volonter na deško okoliško šolo v Celju. — Pepica Ahtik se namesti kot suplentka v Dramljah. — Šesti razred na okoliški šoli v Volniku postane definitivni.

Iz Ponkve ob J. ž. nam poročajo: Tu je umrl dne 29. januarja veleposestnik Franc Senica, star komaj 48 let. Bil je v načelstvu šmarske posojilnice in občinski odbornik ponkovski. Pokojnik je bil vrli naprednjak. Pogreba tega splošno priljubljene moža se je udeležila ogromna množica ljudstva; šmarska posojilnica in ponkovski občinski odbor sta položila na krsto krasna venca.

Od Sv. Antona v Slovenskih goricah nam poročajo: Tu je umrl posestnik in član veteranskega društva, Martin Čirič, 64 let star. Doma je bil

iz občine Ivanjševci v zgornjeradgongskem okraju.

Iz Št. Jurja ob J. ž. nam poročajo: Pri občinskih volitvah v okoliški občini so dobili naprednjaki v 3. razredu 140 glasov napram 250 klerikalnim, v 2. razredu 40 glasov napram 70 klerikalnim in v 1. razredu 24 glasov napram 34 klerikalnim. To lepo število naprednih glasov v trdo klerikalni naši okoliški občini je gotovo marsikoga prijetno iznenadilo. Saj se je z ozirom na strahovit duhovniški terorizem pri teh volitvah naravnost čuditi, da je vstrajalo toliko kmečkih volilcev pri »brezverski« stranki. Pridno delo nekaterih tukajšnjih požrtvovalnih narodnjakov rodi že v okolici lepe sadove. Tri napredne kandidate, Zdoška, Mastnaka in Plahuto so volili tudi klerikalci — znamenje, da se že pri teh občinskih volitvah, o katerih pa še morda ne bo govorjena zadnja beseda, niso varne.

Iz Rajhenburga. Županstvo je prevzel do novih občinskih volitev v trgu vrli naš g. Lenard. Občinske volitve v trgu se vrše enkrat poleti.

Iz Vidma pri Brežicah nam pišejo: Ustanovni občni zbor društva »Ljudska knjižnica na Vidmu« se vrši v nedeljo dne 9. februarja ob 3. uri popoldne v Arnskovih gostilni. Domačini in sosedje so vladno vabljeni. Imnom Zveze narodnih društev govori na zborovanju urednik Lesničar iz Celja.

Slovenska Bistrica. Že večkrat se je govorilo, kako sirovo postopajo v tukajšnji vojašnici koroški nemški »Toldni« s slovenskimi fanti. Zadnji teden pripetil se je zopet sledeči slučaj: Neki slovenjebistriški meščan sedi okoli 11. zvečer v gostilni nasproti vojašnici. Naenkrat pridirja ves zbehan in prestrašen, v samih spodnjih hlačah in srcaji vojak-prostak v gostilno, ki je obenem tudi vojaška kantina, ter začne prositi, naj mu pomagajo, češ, neki podčastnik ga krvavo pretepa. Navzočemu meščanu, ki je bil svoječasno tudi vojak in pozneje orožnik, se je dotični vojak kajpada v srce smilil in šel je z njim do vojašnice ter poklical službujočo stražo, kateri je baje celo zadevo naznanil. Drugi dan je poveljnik takoj poklical vse stotnije na dvorišče in uvedel strogo preiskavo. Kaj se bo zgodilo z onim nemškim »Toldnom«, ki je pozno v noči trpinčil in pretepal ubogega prostaka, sicer ne vemo, toliko pa rečemo, da bomo celo zadevo z vso pozornostjo zasledovali, ker smo se že davno naveličali brezobzirnega in skrajno nečloveškega ravnanja in sirovega postopanja nemških podčastnikov z našimi slovenskimi fanti.

Slov. Bistrica. Naš okrajni zastop je lanskega leta raznim občinam pisмено obljubil podpore v znesku od 100 do 200 K za popraviljanje občinskih cest. Z ozirom na dotrjevanje podpore so se ceste v posameznih občinah popravile in župani so po končanem delu obvestili o tem slovenjebistriški okrajni zastop. Notar Wiesthaler kot načelnik okrajnega zastopa se pa na to obvestilo sploh ni oziral ter tudi popraviljenih cest ni pregledal. Župani so čakali in čakali, končno pa so vpsolali okrajnemu zastopu občinskouradne pobotnice in zahtevali izplačilo obljubljenih podpore. Toda kaj se je zgodilo? Notar Wiesthaler je vsem občinam vrnil pobotnice z utemeljevanjem, da okrajni zastop obljubljenih podpor zato ne more izplačati, ker slovenski poslanci v našem deželnem zboru obstruajo. Da je tako utemeljevanje jalovo, obenem pa nudi nizkotno in podlo ter vredno le našega notarja Wiesthalerja, leži na dlani. Postopanje notarja Wiesthalerja kot načelnika našega okrajnega zastopa pa bo naši javnosti šele jasno, če pribita obljubljenih podpor za občinske jemo neovrgljivo dejstvo, da je vsoceste v laškem proračunu okrajnega zastopa preliminirana, da je torej ta vsota bila okrajnemu zastopu tudi izplačana, da pa jo slavni notar Wiesthaler na zloben, njegovi potuhnjenosti odgovarjajoči način brezpotrebno in samovoljno zadržuje in morda celo porablja v umazane strankarske namene samo, da bi šikaniral slovenske župane in na najfrivolnejši način izrabljaj slovenske obstrukcije v deželnem zboru zoper gospodarske interese naših občin. Pozivljamo deželni odbor kot kompetentno oblast, da napravi tej strahovladi notarja Wiesthalerja vendar enkrat konec in da ga podučiti, kako naj postopa kot notar in načelnik okraj. zastopa, obenem pa tudi opozarjamo slavno c. kr. namestništvo v Gradcu, da to zadevo pri izvolitvi bodočega komisarja kot vodje našega okrajnega zastopa primerno uvažuje.

Darovi za obmejne vojake. V političnem okraju celjskemu so se nabrali za naše vojake ob meji in za vojno mornarico sledeči zneski: ob občine okolica Celje 131 K 11 v. Gotovlje 24 K. Vojnik 126 K 60 v. Zalec 48 K 60 v. Braslovce 30 K. trg Šmarje 8 K 90 v. Ponikva 37 K 10 v. Zusen 14 K 20 v. Dol 44 K 20 v. Sv. Krištof 25 K 54 v. Trbovlje 186 K 70

vin. Laški trg 103 K 58 v; vsega skupaj torej 823 K 3 v. Hvala vsem, ki so se spominjali naših vrljih obmejnih vojakov!

Iz Brežic. (Lumparije pri mestnih občinskih volitvah.) Dne 28. prosinca t. l. vršile so se volitve v občinski odbor mesta Brežice. Znano je, da vladajo na brežiškem magistratu ljudje, katerim je strankarska nemška politika vse, korist in napredek davkoplačevalcev pa deveta briga. Kdor brezpogojno ne upogne tilnika pred močnimi gospodi, temu v mestu ni več obstanka, pri vsaki priliki se mu da čutili trdo pest oblastnega Schniderschitscha in drugih. Ni čuda, da se zadnja leta zdaj bolj tiho, zdaj bolj glasno sliši glas, da se mora s kliko na magistratu enkrat pomesti, da je treba voliti može, ki jim bo skrb za mestno prebivalstvo pri srcu. Našli so se trezni in pametni volilci, ki so pri letošnjih volitvah hoteli ustvariti svojo gospodarsko stranko in nastopiti proti vladajočim mogotcem. Toda ubogi volilci obračajo, Schniderschitsch pa obrne. Grozilo in pretilo se je volilec, da ne smejo rušiti sloge, da ne smejo postati izdajalci magistratne vsenemske politike; obogega davkoplačevalca, ki sicer ni vreden, da bi odvezal čevlji visokim gospodom, doletela je izredna čast, da so ga gospodje iz rotočva prijazno nagovorili, mu stiskali roke, mu obljubovali zlate gradove — saj je to prav po ceni, po volitvah pa ostane itak vse pri starem. Pa vse to ni nič pomagalo, opozicija je ostala pri svojem sklepu. Ko so visoki gospodje videli, da se je začel majati njihov stolec, izmislili so si vrazje sredstvo, katero mora držati. Zaznamovali so vsako glasovnico s posebno številko tako, da se je pri vsakem posamezniku videlo, ali je mož opozicionalec ali ne in koga je volil. Vrag hodi, da bi to sredstvo ne zaleгло. Nekaj si jih ne upa na volišče, drugi pa se bojijo nasprotno voliti, ker preganjanja od strani magistrata ne bo konca in kraja in tako ostane zopet vse, kakor je bilo. Seveda so gospodje pri tem pozabili, da je tajnost volitve v postavi zajamčena in da tudi za njih obstoji zakon za varstvo volitvene svobode iz leta 1907. Skrbeli bodemo, da se bo državno pravdnštvo zanimalo za to početje in enkrat za vselej podučilo gospode pri magistratu, da so tudi za njih postave. Vrč hodi tako dolgo k vodi, da se ubije. Davkoplačevalec pa naj bodo te volitve dobra šola. — Če v Brežicah ni mogoče drugače držati nemštva, kakor z lumparijami in kaznivimi dejanji potem stoji temelj nemštva na peščenih tleh; malo vetra in ošabna stavba se bo podrla. In komu v škodo? Vam, davkoplačevalci, gotovo ne.

Makole. Redki lovski plen. Dne 30. januarja 1913. je padel v občinskem lovu Sv. Ana, župnija Makole, je okoli 10 let zasledovan divji prašič, zadet od več krogel. Zadnje smrtno rano mu je poslal najemnik tega lova g. Hajšek Matija sam. Starec, kosmat kakor medved je ob sprednjih nogah 1 m visok in 180 cm dolg (brez repa) ter tehtal 180 kg. Predpanski jesen se je ta prašič pridružil domačim svinjam posestnika Frliča pri Sv. Ani, katere so bile v gozdu na Kostanjevi paši. Kot »Gardeherr« se spremil svoje ljubice do njih doma in kavalirsko čakal blizu hleva. Frlič, lovec, mu pošlje v plačilo zajčjo smrt, kar pa prašiču ni nič škodovalo. Naslednj njegovega občevanja z dom, svinjami pa so se le pokazali. Dve domači svinji sta povrgli lanskoo spomlad po 6 in 8 krasnih, povsem živim mladičem podobnih praseta, katera so bila kaj živahna in videti rav zdrava. Le škoda, da se ta regeneracija ni obdržala na plemu, ampak se prodala nekemu gostilničarju v Mariboru v reklamo njegove gostilne. To je znabiti zadnji divji ščepinar, ki je začel v naše že dokaj izredne gozdove.

Koroško.

Pod vlak je prišla predvčerajšnjem 19letna Josipina Vajdičeva iz Studenca pri Velikovcu. Prepeljali so jo v Celovec, kjer pa je umrla med vožnjo s kolodvora v bolnišnico.

Primorsko.

Iz poštne službe. Za poštnega praktikanca v Trstu je imenovan absolviran jurist Franc Rapotec.

Manevri na Krasu. Pešpolk št. 47 je odšel včeraj iz Gorice k manevrom na kraški planoti. Manevrov se udeležuje tudi na Furlanskem nastanjeni lovske bataljoni.

Proti kavčiji izpuščena na svobodo je bila v Gorici italijanska pevka Rina Salvetti, ki je bila v Gorici, kakor smo že poročali, zaprta zaradi razžaljenja veličanstva.

Puljska občinska afera pred rovinjsko poroto. Obtoženec Galante je še naknadno priznal poneverjenje de-

narnih nakaznic in priznal, da raznih glob sploh ti možakarji na puljskem magistratu niso vpisavali, marveč so si denar po bratovsko med sabo razdelili. Izpovedal je mož tudi, da so kradli vsi od najvišjega do najnižjega. Končno so doglali, da je Galante precej lahkomišen človek, ki je v primeri s svojo plačo neprimerno potratno živel. Družini je dajal vsak dan po 10 K, poleg tega pa si je držal konja in hlapca. Vozil se je vedno le v I. razredu. Kot drugi je prišel na vrsto Privilegij, ki je tudi priznal poneverjenje poštne nakaznice, kateri denar so si potem razdelili puljski magistratni gospodje. Priznal pa je in to je potrdil tudi Galante, da se je nahajal v uradu tudi neki Kostečič, ki se nikdar ni mešal v goljufije svojih tovarišev in je zavrnil vsako podobno ponudbo tako energično, da si mu pozneje sploh ni upal nihče več priti s kakim predlogom. Tretji obtoženec Franc Bigatto je v bistvu izpovedal to, kar sta povedala prva dva obtoženca. Opravičuje pa se, da tega ni storil sam iz svoje inicijative, marveč na pritisk višje stoječih oseb. S tem je bila obravnava odgojena na sredo 5. februarja t. l.

Aretacija. V Pulju so aretirali Amadeja Fonda, ki je bil naznanil policiji, da so mu neznan tatovi napravili v njegovi trgovini z urali škode za 10.000 K. Na sumu je, da je vlom fingiral.

Ponesrečeni parnik. Iz Zadra poročajo, da je nedaleč od Sv. Nikolaja naseljen na pečine parnik »Göddöllö«, ki je last Ungaro-Croata. Parnik je dobil pod površino vode precej občutne poškodbe. Potnike in tovarne je rešil parnik »Vila«, last parobrodne družbe »Dalmatia«. Iz Reke pa poročajo, da se je na parniku avstrijskega Lloydja na poti v Buenos Aires, ne daleč od pristanišča zlomil glavni bat parnega stroja. Parnik so prepeljali nazaj in ga spravili v ladejdelnico.

Reška škofija. Papež je ugodil dolgoletni želji ogrske vlade in povzdignil Reko v škofijo.

Društvo ljubljanskih hišnih posestnikov.

Na zadnjem občnem zboru se je izvršila prejemba v odboru v tem oziru, da sta bila namesto gosp. dr. Požarja in g. I. Rögerja izvoljena v odbor gosp. Anton Rojina in gosp. Ivan Ogrin.

Najvažnejše društveno delovanje se vrši v društveni pisarni, kamor se zatekajo prav radi člani društva z različnimi vprašanji in kjer dobivajo hišni posestniki, kakor tudi najemniki v vsakem oziru potrebne informacije. Promet s strankami v društveni pisarni je tako živahen, ter pride na mesec okoli 100 strank v pisarno z različnimi vprašanji. V pisarni posreduje se za člane brezplačno oddaja stanovanj. V preteklem letu je bilo oglašanih 172 praznih stanovanj, od katerih se je oddalo potom pisarne 162. Posebno stranke, ki prihajajo nanovo v Ljubljano, se zelo rade obračajo z vprašanji radi stanovanj na društveno pisarno, katera jim drage volje naznani prazna stanovanja, toda žal velikokrat nima na razpolago dovolj ponudb, ker kljub opetovanim pozivom, se ljubljanski hišni posestniki še niso navadili, da bi prazna stanovanja naznanili tudi naši pisarni, ki bi brezplačno posredovala glede oddaje. Opazuje se žal, da se niti društveni člani ne poslužujejo v tem pogledu v zadostni meri naše pisarne. Najbolj pa je obžalovati, da tudi oni hišni posestniki, kateri imajo dlje časa prazna stanovanja, v svojih hišah, teh ne dajo na razpolago naši pisarni, kar bi bilo le v njih korist, ker bi se potem našega posredovanja lahko oddala.

Ko se je v ljubljanskem občinskem svetu začetkom leta 1912 sklenilo, da se pridruži mestna občina ljubljanska akciji za mala stanovanja, je naše društvo posredovalo pri g. županu in kazalo na to, da v Ljubljani v resnici ni nobenega stanovanjskega pomanjkanja, da je marveč še mnogo praznih stanovanj, in sicer posebno stanovanj v starih hišah, kljub temu, da so udobna, ker vse stranke silijo le v nove hiše. Ako bi se torej zidale v smislu občinskega sklepa hiše z malimi stanovanji, bi imela s tem občina škodo, ker bi stanovanja ne mogla oddati posebno ne za tako ceno, da bi se moglo iz dohodkov amortizirati investirani kapital. Oškodovani bi bili pa posebno mali hišni posestniki ljubljanski, ker bi svojih malih stanovanj, namenjenih za manjše stranke, še težje oddajali kakor doslej. Vendar ni pričakovati, da bi mestna občina realizirala svoj sklep, vsaj v dolgodnem času ne, ker sama nima dovolj sredstev na razpolago. Tudi glede vprašanja o znižanju hišnega najemninskega davka je odbor storil korake, da državni poslanec gosp. dr. Ravnihar v državnem zboru u to akcijo kolikor mogoče podpira. Kakor je pa znano, ta zadeva v državnem zboru nika-

kor ne napreduje in tudi nimamo kmalu pričakovati nobenega znižanja hišnonajemninskega davka. Ljubljanski državni poslanec gosp. dr. Ravnihar je pa obljubil, da bo naše težnje v državnem zboru v vsakem oziru podpiral. Meseca decembra 1912. je sklenil mestni občinski svet, da se začne pobirati od hišnih posestnikov ljubljanskih, katerih poslopja so zvežana z javnimi kanali, takozvano kanalsko pristojbino. Čeravno naše društvo popolnoma uvideva potrebo, da mestna občina ljubljanska išče novih virov za svoje dohodke, je bil odbor našega društva vendar mnenja, da se kanalska pristojbina v ti obliki, kakor jo je sklenil občinski svet, ne sme naložiti hišnim posestnikom. Ako bi se uvedla kanalska pristojbina v nameravani obliki, morali bi prizadejati posestniki najemščino v svojih hišah zopet povišati, ker bi morali prevzeti novo breme na najemnike. Nikakor bi se pa ne mogla najemščina zvišati samo za dotični odstotek kanalske pristojbine, temveč za veliko višji znesek, ker bi se moral od vsakega povišanja najemščine plačevati zopet državnohišninajemninski davek, od katerega bi se preračunale in pa občinske doklade, tako, da bi se morala najemščina povišati za veliko višji znesek, kakor bi znašala kanalska pristojbina ter bi bilo s tem prizadeto vse ljubljansko prebivalstvo. Odbor je vsled tega po deputaciji gospoda župana razložil svoje pomisleke proti nameravani obliki kanalske pristojbine in izrazil željo, naj bi se kanalska pristojbina raje uvedla tako, da bi se na najemščino naložilo posebno pristojbino, kakor je to že za gostaščino in za vodarino eventualno, da bi se gostaščina povišala. Gospod župan je obljubil, da bo naše pomisleke uvaževal in poročal pristojnemu odseku. Odbor je sklenil pa vložiti proti sklepu občinskega sveta, s katerim naj bi se uvedla kanalska pristojbina, vrhu tega ugovor na deželni odbor in se je dotični ugovor tudi pravočasno vložil. Ker je koncem preteklega leta občinski svet ljubljanski imel bavit se s proračunom za mestno občino ljubljansko za leto 1913., in je bilo po tem proračunu nameravano občinske doklade zopet zvišati, je po odobrovanju sklepu deputacija gosp. župana pri navedeni prilici tudi prosila, da bi se predvsem proračunski izdatki kolikor mogoče znižali in naj bi se v sedanjem času ne zvišale doklade, ker vse prebivalstvo že trpi v led gospodarske krize in bi bila nova bremena le tem občutnejša. Obnem je pa tudi proti povišanju občinskih doklad kot takih deputacija gosp. županu izrekla svoje pomisleke in utemeljila te svoje pomisleke z razlogi, s katerimi je pobijala nameravano kanalsko pristojbino. Kakor hitro se povišajo občinske doklade, povišajo se avtični državni davki in pa deželne doklade. Radi tega je deputacija nasproti gosp. županu izrekla mnenje, da bi bilo veliko umestnejše povišati gostaščino za toliko, kakor bi mestna občina dobila dohodkov iz povišanja občinskih doklad. To stališče morajo hišni posestniki zastopati posebno radi tega, ker nikakor ne morejo več prevzemati na se odjaja, da povišujejo najemščino. Naravno je, da hišni posestniki ne morejo višjih doklad plačevati iz svojega žepa, marveč jih morajo prevzeti na najemnike, ker dohodki iz hišnega posestva že v sedanjih razmerah nikakor ne odговarjajo obrestni meri investiranega kapitala. Gospod župan je naši deputaciji obljubil, da se bode na izraženo željo oziral in da bode finančni odsek pretresoval to vprašanje. Gospodarsko krizo sedanjega časa občutimo najboljše hišni posestniki, to pa ne samo radi tega, ker je prenehal skoraj popolnoma hipotekarni kredit, marveč tudi radi tega, ker so vsi denarni zavodi vsled denarne krize morali povišati obrestno mero hipotekarnih posojil. Tekom zadnjega leta praznoval je naš dolgoletni odbornik, član gosp. Fr. Doberlet svojo 80letnico ter se je zaslužnemu odborniku in ustanovniku našega društva najiskrenejše čestitalo. Številko članov se je nekoliko povišalo ter znaša 261 članov. Dohodkov je imelo društvo 1511 K 70 vin., stroškov pa 1436 K 46 vin., in se pokaže blaginjski preostanek. Končno se je izrekla posebna zahvala društvu najemniku gosp. Ivanu Petkovsku za njegovo neumorno delovanje v prid društva, in vestnemu blaginju gosp. H. Maurerju, in kakor tudi še posebno gosp. predsedniku dr. Vinku Gregoriču, kateri ves čas obstoja našega društva neumorno deluje v prid ljubljanskega hišnega posestva.

Primerne deželne subvencije; ampak če se odmeri nemškemu zgolj frakarskemu in vrhu tega po kranjski šparkski bogato dotiranemu društvu letnih 1000 kron, potem bi morala naša Glasbena Matica dobivati od dežele na leto vsaj 20.000 kron. Tako velevala logika in pravica! **Faktilno pa ta naš prevažni kulturni zavod že leta in leta ni prejel od dežele niti vinarja podpore ter je nakazan poleg mestne subvencije zgolj na požrtvovalnost skoro izključno naprednega članstva in občinstva;** pa se vzlic temu preskrbno izogibljive tudi le sence strankarskega značaja. Zaman! — Deželni glavar je na interpelacijo in izjavo deželnega odbornika dr. Trillerja, da pred zadovoljivo rešitvijo vprašanja subvencije Glasbene Matice ne more glasovati za katero-koli podporo nemškemu glasbenemu društvu, izjavil ex cathedra, da je deželno subvencioniranje Glasbene Matice odvisno od združitve njene glasbene šole z ono klerikalno »Ljubljano« in da bo v tem smislu v najkrajšem času storil primerne korake. Poznamo te korake! O taki zgolj stvarni in strokovni združitvi obeh zavodov, pri kateri bi moralo ostati samoposebi umevno vodstvo starejši, močnejši in neprimerno višje stoječi Glasbeni Matici, o tem ne bo govora. Slavnoznana deželna veto-pravica in s tem brez-pogojno politično usuzenje najimennitnejšega glasbenega zavoda morda na celem slovanskem jugu, to bo alfa in omega glavarievih korakov! In ker bo Glasbena Matica hrččas toliko ponosna in značajna, da se ne bo hotela — prodati, bo za naše navdušene Jugoslovane v deželni hiši zopet dana lepa prilika, da izstradajo iz golega jugoslovanskega navdušenja tudi še našo toli nadebudno glasbeno kulturo. Sumi Marica...

+ Izseljevanje v Ameriko. Dosej se je vedno poudarjalo v vladnih krogih, da bo treba naraščajoče izseljevanje v Ameriko v državnem interesu vsaj omejit in zaježiti, ako se že ne da popolnoma preprečiti. Zlasti povodom rezultatov zadnjega ljudskega štetja so listi, stoječi v ozkih stikih z vlado, opozarjali na nevarnost, da izgube posamezne pokrajine ves najboljši človeški material, ako se pravočasno ne posreči zagvozdit rasišče izseljevanje. Pred vsem so razpravljali ti listi o sredstvih, s katerimi bi se dalo ljudi, ki so se izselili ter se v Ameriki gospodarsko okrenili, zopet dovesti nazaj v domovino. Toda zdi se, da so balkanski dogodki, ki so tudi v drugih vprašanjih našim državnikom docela zmešali glave, močno vplivali tudi na nazore merodajnih naših krogov o izseljeniškem vprašanju. Znano je, da se ljudstvo razmeroma najbolj izseljuje, ako se ne oziramo na Galicijo, iz jugoslovanskih dežel, ker so le-te gospodarsko najbolj zaostale in zapostavljene. Dogodki na Balkanu so dokazali, da delujejo v zaničevanih in podcenjevanih Jugoslovanih sile in moči, ki jih doslej ni nihče slutil v njih. Jugoslovani so grozeče stopili na pozorišče, a to je že zadostovalo, da so se brijtnim avstrijskim državnikom jele tresti hlačice pred pretečo — jugoslovansko nevarnostjo. In vzpričo jugoslovanskega strašila so si bile njih modre glavice kmalu na jasnem, da je treba vse storiti in ukreniti, da se jugoslovanski živeli v državi na ta ali oni način oslabi. Tako so prišli na srečno idejo, da izseljevanja ne kaže več omejevat, marveč da ga je treba naravnost organizirati, ne sicer v državnem, pač pa v nemškem interesu. Ravnojač se po tem načelu, so naši državni krmljarji šli ter sklenili znano pogodbo s Kanadčani, o kateri smo že toliko razpravljali. Smelo torej lahko trdimo, da je v oni aferi igrala nemalo vlogo tudi prikrit namen, s tako organizirano izseljeniško akcijo oslabilo slovanski, predvsem pa jugoslovanski živeli. To delstvo naj imajo pred očmi naši jugoslovanski poslanci!

+ Zaslužena lekcija avstrijskim Nemcem. Avstrijski Nemci se v politični borbi, kadar jim nedostaja argumentov, kaj radi bahavo trkajo na prsa, češ, mi smo v Avstriji »das Herrenvolk« — gospodujoč narod in kot taki imamo pravico, da zapovedujemo. Že včeraj citirani berolinski list »Die Jungliberalen Blätter« piše z ozirom na to manjo naših Nemcev prav umestno to-le: »Habsburška hiša mora računati z narodi svoje države in ti, ki so ji zvesti, ji morajo biti enako ljubi in dragi. In kulturna nadmoč Nemcev? Ta nesporno obstoji in trezen smotritelj je ne more utajiti. Toda ali je še tako velika, da se Nemce lahko smatra za nadkriljujoč »Herrenvolk«? Na to vprašanje je pri natančnem poznanju razmer težko odgovoriti z »da«!... Prestolonaslednik bi bil slab Habsburžan, ako bi se zanj glasilo vprašanje: tu nemško, tu nemško. Ljudje, ki na to verujejo, se precej naježijo. Prestolonaslednik se more in mora brigati samo za habsburške interese, to v takšnem državnem uniku, kakor je Avstrija tudi ni drugače mogoče.

Dnevne vesti.

+ Deželni odbor in Glasbena Matica. Klerikalno-nemška večina v deželnem dvorcu je dovolila v zadnji seji nemškemu filharmoničnemu društvu za leto 1912 800 kron, za leto 1913 pa 1000 kron podpore iz deželne davišče. Nikakor ne odrekamo nemškim sodeželanom pravice do

primernih deželnih subvencij; ampak če se odmeri nemškemu zgolj frakarskemu in vrhu tega po kranjski šparkski bogato dotiranemu društvu letnih 1000 kron, potem bi morala naša Glasbena Matica dobivati od dežele na leto vsaj 20.000 kron. Tako velevala logika in pravica! **Faktilno pa ta naš prevažni kulturni zavod že leta in leta ni prejel od dežele niti vinarja podpore ter je nakazan poleg mestne subvencije zgolj na požrtvovalnost skoro izključno naprednega članstva in občinstva;** pa se vzlic temu preskrbno izogibljive tudi le sence strankarskega značaja. Zaman! — Deželni glavar je na interpelacijo in izjavo deželnega odbornika dr. Trillerja, da pred zadovoljivo rešitvijo vprašanja subvencije Glasbene Matice ne more glasovati za katero-koli podporo nemškemu glasbenemu društvu, izjavil ex cathedra, da je deželno subvencioniranje Glasbene Matice odvisno od združitve njene glasbene šole z ono klerikalno »Ljubljano« in da bo v tem smislu v najkrajšem času storil primerne korake. Poznamo te korake! O taki zgolj stvarni in strokovni združitvi obeh zavodov, pri kateri bi moralo ostati samoposebi umevno vodstvo starejši, močnejši in neprimerno višje stoječi Glasbeni Matici, o tem ne bo govora. Slavnoznana deželna veto-pravica in s tem brez-pogojno politično usuzenje najimennitnejšega glasbenega zavoda morda na celem slovanskem jugu, to bo alfa in omega glavarievih korakov! In ker bo Glasbena Matica hrččas toliko ponosna in značajna, da se ne bo hotela — prodati, bo za naše navdušene Jugoslovane v deželni hiši zopet dana lepa prilika, da izstradajo iz golega jugoslovanskega navdušenja tudi še našo toli nadebudno glasbeno kulturo. Sumi Marica...

+ Izseljevanje v Ameriko. Dosej se je vedno poudarjalo v vladnih krogih, da bo treba naraščajoče izseljevanje v Ameriko v državnem interesu vsaj omejit in zaježiti, ako se že ne da popolnoma preprečiti. Zlasti povodom rezultatov zadnjega ljudskega štetja so listi, stoječi v ozkih stikih z vlado, opozarjali na nevarnost, da izgube posamezne pokrajine ves najboljši človeški material, ako se pravočasno ne posreči zagvozdit rasišče izseljevanje. Pred vsem so razpravljali ti listi o sredstvih, s katerimi bi se dalo ljudi, ki so se izselili ter se v Ameriki gospodarsko okrenili, zopet dovesti nazaj v domovino. Toda zdi se, da so balkanski dogodki, ki so tudi v drugih vprašanjih našim državnikom docela zmešali glave, močno vplivali tudi na nazore merodajnih naših krogov o izseljeniškem vprašanju. Znano je, da se ljudstvo razmeroma najbolj izseljuje, ako se ne oziramo na Galicijo, iz jugoslovanskih dežel, ker so le-te gospodarsko najbolj zaostale in zapostavljene. Dogodki na Balkanu so dokazali, da delujejo v zaničevanih in podcenjevanih Jugoslovanih sile in moči, ki jih doslej ni nihče slutil v njih. Jugoslovani so grozeče stopili na pozorišče, a to je že zadostovalo, da so se brijtnim avstrijskim državnikom jele tresti hlačice pred pretečo — jugoslovansko nevarnostjo. In vzpričo jugoslovanskega strašila so si bile njih modre glavice kmalu na jasnem, da je treba vse storiti in ukreniti, da se jugoslovanski živeli v državi na ta ali oni način oslabi. Tako so prišli na srečno idejo, da izseljevanja ne kaže več omejevat, marveč da ga je treba naravnost organizirati, ne sicer v državnem, pač pa v nemškem interesu. Ravnojač se po tem načelu, so naši državni krmljarji šli ter sklenili znano pogodbo s Kanadčani, o kateri smo že toliko razpravljali. Smelo torej lahko trdimo, da je v oni aferi igrala nemalo vlogo tudi prikrit namen, s tako organizirano izseljeniško akcijo oslabilo slovanski, predvsem pa jugoslovanski živeli. To delstvo naj imajo pred očmi naši jugoslovanski poslanci!

+ Zaslužena lekcija avstrijskim Nemcem. Avstrijski Nemci se v politični borbi, kadar jim nedostaja argumentov, kaj radi bahavo trkajo na prsa, češ, mi smo v Avstriji »das Herrenvolk« — gospodujoč narod in kot taki imamo pravico, da zapovedujemo. Že včeraj citirani berolinski list »Die Jungliberalen Blätter« piše z ozirom na to manjo naših Nemcev prav umestno to-le: »Habsburška hiša mora računati z narodi svoje države in ti, ki so ji zvesti, ji morajo biti enako ljubi in dragi. In kulturna nadmoč Nemcev? Ta nesporno obstoji in trezen smotritelj je ne more utajiti. Toda ali je še tako velika, da se Nemce lahko smatra za nadkriljujoč »Herrenvolk«? Na to vprašanje je pri natančnem poznanju razmer težko odgovoriti z »da«!... Prestolonaslednik bi bil slab Habsburžan, ako bi se zanj glasilo vprašanje: tu nemško, tu nemško. Ljudje, ki na to verujejo, se precej naježijo. Prestolonaslednik se more in mora brigati samo za habsburške interese, to v takšnem državnem uniku, kakor je Avstrija tudi ni drugače mogoče.

Ako bi dinastija ne stremila za tem, da omogoči med narodi čim najugodnejši sporazum, bi njena država v doglednem času morala razpasti. Po srčnih željah nemških fanatikov ne bo v Avstriji mogel vladati noben knez. V tem oziru se vdaži neupravičenim nadam, bi značilo toliko, kakor nepolitično misliti in delovati. — Radovedni smo, kaj bodo na to pametno lekcijo iz rajha odgovorili naši nemški listi. Stavimo, da bodo lepo molčali, ker resnica oči kolje.

— Misijon v Ljubljani. V šent-peterski cerkvi v Ljubljani bo misijon. Župnik Petrič se meda boji, da se bo misijon slabo obnesel in da bo udeležba pičla, kajti začel je vabiti na način, kakor se vabi samo v cirkuse. Dal je namreč tiskati letake, na katerih je podpisan s polnim imenom in katere raznašajo neke babnice po hišah. Herrensapaziert!

Jubilejna maskarada, katere se vrši danes v Narodnem domu, je vzbudila najslabše spomine obiskovalcem preteklih Sokolovih maskarad. Prepričani smo, da se hode marsikateri sivolas maskaradni veteranev domislil svoje nekdane slave in se bode na današnji večer izpremenil na primer v vročerknega Arabca in bode srečal znano mu Španjolko, kakor nekoč! Odbor bode onega zaslužnega maskaradnega invalida, katere se izkaže, da je obiskal vseh 50 maskarad, najslovesnejše počastil in mu bode za ta večer napravil pravi raj na zemlji. Maskaradnemu hrupe se bode mogoče umakniti v mirne kotičke — prijetno znane z lanske maskarade, — kjer bodo imele prijazno sodelujoče dame najplemenitejšo pijočo v oskrbi in kjer bodo umirili srce rahli zvoki salonskega orkestra.

— Ruski kružok ima v četrtek dne 6. t. m. ob 8. zvečer v društveni sobi Mestnega doma občni zbor z običajnim dnevnim redom. Člani kružka so vljudno vabljani, da se občnega zbora polnoštevilno udeležijo.

— Pepelnični koncert priredi jutri v kolodvorski restavraciji (I. Schrey) Slovenska Filharmonija, dirigira gospod kapelnik C. M. Hrazdira. Na sporedu so same prvovrstne skladbe, med temi nova Parmova konc. polka »V medenih tednih« in kot posebnost Krügerjevi »Ogrski napevi« za ksilofon. Začetek ob 8. zvečer.

Preizkušnja vajencev. Čevljarska zadruga v Ljubljani javlja, da se vrši ta mesec preizkušnja vajencev. Vsi vajenci, ki reflektirajo na preizkušnjo, naj se javijo do 16. t. m. pri združnem načelniku gosp. Francu Kukmanu, čevljarskemu mojstru v Ljubljani, Gajeva ulica št. 2, kjer dobe tudi vsa druga potrebna pojasnila.

— Konkurenčni natečaj za regulacijo severnega dela Ljublanice, to je dela med progo južne železnice do Sv. Križa, je bil razpisal koncem lanskega leta. Do predpisanega roka je bilo vloženih 14 konkurenčnih načrtov. Najboljše načrte bo izbrala posebna komisija in šele potem se odpro koverte z imeni konkurentov.

— Poučni izlet v Dalmacijo, Hercegovino, Bosno in na Hrvaško. V 24. številki »Slovenskega Naroda« je bil dopis iz spodnjeajterskih trgovskih krogov, kjer se je poudarjala potreba takega izleta. Najtopeje pozdravljamo to misel in želimo, da se realizira. Ta izlet naj bi ne bil le zabaven in le kaka hipna poetična obama; študij mora biti in z osebnimi zvezami mora temelj udariti bodočemu delu. Pred kakimi tremi leti so ljubljanski trgovski krogi napravili izlet v Zagreb, a praktičnih učinkov tu nismo videli; ostalo je vse pri starem, zlasti tudi tisto nagnjenje, samo zabavljati čez »razmere« onstran Kranjske, potem pa — zaspati. Leta 1910. je »Matica Slovenska« tudi zastopnike trgovskih organizacij zvala na sestanek jugoslovanskih kulturnih društev, a izostali so. Med tem so tudi naše politične težnje dobile drugo smer; zato je želeli in se nadejati, da se sedaj izlet izvrši in da bo to začetek dela, ne pa nova faza brezbriznosti.

Fantovski ples, ki so ga priredili letos prvič fantje velike šentjakobske soteske in sicer pod pokroviteljstvom župana iz Kurje vasi in guvernerja s Prul na pustno soboto dne 1. februarja pri Česnovarju na Dolenjski cesti se je nepričakovano dobro obnesel. Ples so priredili fantje v prid knjižnici gospodarskega naprednega društva za šentjakobski okraj. Ples se je vršil, kot smo že omenili, v prostori gostilne Česnovarjeve na Dolenjski cesti. Vsi prostori so bili zelo okusno in krasno dekorirani. Med zelenjem in raznim cvetjem so se vrstile razne slovanske zastave in lepo izdelani zanimivi razni grbi. Ples je otvoril guverner iz Pruli, njemu pa so sledili nebrojni pari, tako da se mora reči, da je bil ples res izborn. Odičili so se gosti plesalci in plesalke s papirnati čepicami in z drugo predpustno šaro, kar je vse pripomoglo le še k večjemu navdušenju, da se letošnji, sicer kratki predpust na fantovskem plesu kolikor lepše požene. Prireditve, ki je v vsakem

oziru res dobro uspeša, so posetili na povabilo fantov ljubljanski župan dr. Ivan Tavčar in številni zastopniki raznih društev in uradov. Ples je trajal skoro do ranega jutra in veseli fantje in dekleta inče gosti so odhajali z veselice gotovo s trdnim sklepom, da gotovo posetijo vsako prireditev, ki jo bodo priredili šentjakobski fantje.

— **Za družbo sv. Cirila in Metoda** je daroval 10 K v nabiralnik pri »Zlatorogu« gosp. dr. Stefan Rajh, odvetnik v Ribnici. Ta znesek je dobitnik v loteriji »Slovenske Strazbe«.

— **Riž v ajdovi moki.** Pred kratkim je bilo več mokaev pred sodiščem obtoženo kaznovanih, ker so prodajali z rižem mešano ajdovo moko. Trgovci se opozarjajo, da smejo sicer riževo - ajdovo moko prodajati, toda le, če jo kot tako in takó označeno prodajajo. **Kaznivo pa je, prodajati to zmes za čisto ajdovo moko in brez označbe, da je z rižem mešana ajdova moka.** Obtoženo se tudi opozarja na prodajo teh dveh vrst moka. Z rižem mešana ajdova moka ni zdravju škodljiva, par pa manj vredna kot čista ajdova. Zato je tudi cenejša. Mlinarji in mokaerji jo mešajo zato, ker je riž cenejši kot ajda in zato, ker se baje mešana bolje drži.

— **Oznanjevalke spomladi.** Gosp. Ivan Kappus pl. Pichlstein, uradnik kreditne banke v Celovcu, nam je poslal šopek svežih trobentic in jetrnice, ki jih je nabral doma v Kamni gorici.

Iz Rožne doline se nam poroča: V soboto, dne 25. januarja so priredili rožnodolski fantje v gostilni gosp. I. Končana v Rožni dolini plesni venček, kateri pa ni uspel, kakor se je pričakovalo. Dasiravno je bil čisti dobiček namenjen »Sokolu«, Ciril-Metodovi družbi in za obdaritev revnih otrok, se je pogrešalo občinstvo, katerega bi bilo v prvi vrsti pričakovati ter se vsled tega tudi skrčili dohodki. Da so se prireditelji v resnici potrudili in kakšen bi bil uspeh, se lahko razvidi iz tega, da so prireditelji darovali viškemu »Sokolu«, kateri je bil častno zastopnik, prebitek v gotovini ca. 5 K, čez 40 krasnih dobrot in drugih stvari za prodajo v vrednosti 10 K, tako da bi ples pri zadostnem obisku prinašal najmanj 100 K prebitka zgoraj imenovanim društvom. V nadi, da se v prihodnje kaj takega ne pripeti, kajti to bi bilo narodnosti mnogo v kvar, bilježi s pozdravom — Očividec.

Najden vtopljenec. V nedeljo popoldne je opazil ob Ljubljani, in sicer pri izteku Borovnice v Ljubljano lovec K. gr. Lichtenberg ne daleč od nasprotnega obrežja neko sumljivo stvar, ki jo je voda nesla. Poslal je ponjo psa, ki je šel takoj v vodo, toda ko je prišel do omenjene stvari, je začel pes lajati in je ni hotel prijeti. Medtem je lovec spoznal, da mora biti kak vtopljenec in je tekkel do Podpeča, kjer je dobil čolnarja Tineta Boha. Boh je potegnil truplo na suho, in to z veliko težavo. Kdo je vtopljenec, se ne ve, ker je truplo že tako segnilo, da je nemogoče ga spoznati. Truplo je moralo biti že dolgo časa v vodi. Mogoče je, da je vtopljenec neki vajenec trgovca Rutenja, katerega vajenca pogrežajo že 7 tednov.

Tečaj za lesna dokončevalna dela priredi zavod za pospeševanje obrti v št. Vidu pri Ljubljani. Ta tečaj je namenjen pred vsem zunanjim udeležencem in se bo vršil s celodnevnim poukom pod vodstvom strokovnega vodje c. kr. oddelka učil za obrtni poduk gosp. Reschenhoferja. Tečaj se bo začel v ponedeljek, dne 17. februarja ob pol 10. dopoldne v prostoru prejšnjega šolskega poslopja. Radi velikega števila že sprejetih prijavitev se more upoštevati le še malo število prosilcev.

Samostan v Zatični. Cesar Jožef II. je zaprl samostan v Zatični in ostal je zaprt dobrih sto let. Pred 12. leti pa so se vrnili menihi v samostansko poslopje. Dobili so zemljišča, gozdove in poslopja za manj kakor polovico ceno; dobili so jih od vlade kar pod roko, dasi se je oglašilo jako mnogo drugih kupcev, ki bi bili radi dosti več plačali. Stvar smrdi po korupciji in bi zaslužila, da se jo natančneje preišče. Do lanskega leta, dokler je bil v samostanu še opat, ni bilo nobenih pritožb proti samostanu; opat je bil skozinsko gentleman. Poleti je bil prišel preobrat. Opat je izgubil; tudi več drugih priljubljenih gospodov je moralo drugam in prišla sta nov oskrbnik (Grosskefner) in nov pripor ter nekaj drugih patrov in bratov. Novi oskrbnik je hotel gospodarstvo samostana povzdigniti in sicer tudi na ta način, da si pod ugodnimi pogoji osvoji trgovino, ki jo je imel v samostanu jako pridni in varčni trgovec Schaffer. Dasi je več kakor polovica samostana praznega, je novi oskrbnik trgovcu Schafferju prodajne prostore odpovedal pod pretno, da bodo v samostanu imeli neke učence. Najprej je dal oskrbnik trgovcu precej časa, da si spremisli,

čez par dni je pa oskrbnik trgovca že vprašal, če bi hotel svojo blagovno zalogo samostanu prodati. Trgovcu je bil pripravljen to storiti pod različnimi pogoji. Oskrbnik je bil s tem zadovoljen in zadovoljni so bili trgovčevi upniki. Toda čez nekaj dni so bili ti upniki drugega mnenja — obiskal jih je bil samostanski gospod. Upniki so poklicali trgovca in mu na kratko naznanili, da hočejo denar, sicer mu vse zarubijo. V svoji obupnosti je trgovec napovedal konkurz. Še predno je samostan trgovcu sploh kaj omenil, da mu hoče odpovedati lokal, je že pisal neki gospodični, službujoči kot prodajalka, če bi hotela prevzeti vodstvo samostanske trgovine. Tudi je samostan poskušal dobiti obrtni list za trgovino, a ker se mu to ni posrečilo, je najeta prodajalka vzela obrtni list in odprla na račun samostana trgovino. Samostan je kupil Schafferjevo, na 28.000 kron cenjeno trgovino za 15.000 K. Na mesto ruiniranega trgovca je stopila samostanska trgovina. Sedaj se bije boj za trafiko, ki jo je imel gospod Schaffer poleg loterije in žganjetoča. Trafika nese kakih 700 K, loterija pa kakih 500 K. Trgovec, ki ima živeti 81letno mater in še sestro, bi si rad ohranil vsaj ta zaslužek, toda vse kaže, da je samostan obletel vse instance in bo še ta zaslužek potegnil nase, tako da v Zatični kmalu ne bo drugega, kakor vse samostansko. — Žalostna je ta slika, a žal je prerisnica.

Poroka. Danes se je poročil odvetniški kandidat v Novem mestu gospod L. Lotrič z gospodično Frlugovo, hčerko nadučitelja in tržaškega deželne poslanca gosp. Frluge. Poroka je bila civilna. Cestitamo!

Kinematograf »Ideal«. Danes nov. velenzanimiv spored s krasno, učinkovito dramo »Črna krinka« in učinkovito veseloigro »Nadzornik spalnih voz« z Moricem v glavni vlogi. — Dalje prijubljani »Zurnal Pathe«, »Bojni film z Balkana«, ameriška drama »Vpliv otroka«, ter komično sliko »Mož perice«. Spored je jako lep in priporočljiv.

Od ogljika omamljene so danes jutraj dobili v lastnem stanovanju na Dunajski cesti št. 19 Antonijo Sajevo, Marijo in Ireno Tavčarjevo in Rozo Mačkovo. Bile so vse v posteljah in bi bile neizogibno vse za vedno zaspale, ako bi jih ne bili še pravočasno rešili. Prvi je došel na lice mesta gosp. dr. Rus, nato pa obveščeni policijski zdravnik gosp. dr. Illner, ki sta odredila, da so omamljenke prenesli na zrak in spravili k sebi. Posebno človekoljubno se je izkazala sestanovalka ga. Jakopičeva. Vse štiri so, ko so jih prenesli na zrak, neznosno bruhalo. Omamlje so se bile od ogljika, ki je prišel od preveč zakurjene peči in je le malo manjkalo, da niso vse štiri postale njegova žrtev.

Ponesrečen čoln. Včeraj popoldne je neki čolnar povelj ob Ljubljani s polnim čolnom pilotov. V takozvani špiči je voda čoln zanesla v Grubarjev prekop. Ko je čolnar uvidel, da ni kos valovom, je skočil iz čolna in priplaval na suho, čoln je pa plovil z lesom do Karlovskega mostu, kjer se je zadel v kamenito podstavo (kozo) in se takoj razdvojil. Pilote, kakor tudi ostanke čolna je voda odnesla in so jih nekaj polovili, nekaj jih je šlo pa pri odprti zatvornici dalje. Škode je baje približno do 1500 K.

Izgubila ali okradena je bila včeraj popoldne na Dolenskem kolodvoru Frančiška Kožar iz Čušperka na Dolenskem. Pogrešila je namreč, ko je hotela kupiti vozni list, denarnico, v kateri je imela 6 bankovcev po 20 K in zlat prstan z rdečim in belim kamnom.

Delavsko gibanje. Včeraj se je z južnega kolodvora odpeljalo v Ameriko 26 Hrvatov in 8 Slovencev; nazaj je pa prišlo 15 Bolgarov in 25 Ogrov in Hrvatov. 8 Hrvatov je šlo v Solnograd, 25 slovenskih tesačev se je pripeljalo s Hrvaškega.

Izgubljeno in najdeno. Zasebnica Albertina Obreza je izgubila črno ročno torbico. — Lina Gatsch je izgubila zlat prstan z briljantom, vredno 200 K. — Služkinja Frančiška Marčan je izgubila črno denarnico z okoli 20 K denarja. — Antonija Primc je izgubila belo svilnato ročno torbico, v kateri je imela zlato brožo in nekaj drobiža. — Hlapec Josip Snoj je izgubil 16 K 70. vin., zavrtih v nogavici.

Dotična dama, ki je pustila v soboto, dne 1. februarja zavitek sira v konfekcijski trgovini A. Lukič, Pred škofijo 19, naj se tam zgleda.

V gostilni »Leon« v Florjanski ulici danes zvečer plesna veselica.

Društvena naznanila.

Občni zbor gospodarskega narodnega društva za šentjakobski okraj bo v nedeljo 16. februarja ob polu 4. popoldne pri Rastoharju na Karlovski cesti.

Mesarski pomočniki prirede danes svoj V. veliki ples v prostorih »Mestnega doma«. Pri plesu sodeluje ljubljanski sekstet, začne se ples ob 8. uri, vstopnina je 1 K.

Čevlarska zadruga v Ljubljani je imela svoj letošnji občni zbor v nedeljo dopoldne v prostorih gostilne pri Zabukovcu na Bregu. O združenem delovanju je poročal zadrugi načelnik g. Franc Kukman, čevlarski mojster v Gajevi ulici št. 2. Po pričitani zapisnika lanskega občnega zbora, ki je bil odobren je podal blagajnik računski zaključek za preteklo leto, nakar so zborovalci na predlog računskih preglednikov podelili absolutorij blagajniku in celemu odboru. Pri volitvi sta bila izvoljena za računski preglednika gg. K. Kordelič in A. Kralj. Ostali odbor pa je ostal. Nato je poročal zadrugi predsednik o vajenški razstavi, ki bo od 4. maja pa do 12. maja. Pozival je vse člane, da vajence, kolikor mogoče vzpodbujajo na delo, da se zbere na razstavi, kolikor mogoče veliko število del čevlarske stroke, posebno ker se bodo razstave udeležile v obilem številu tudi vse ostale obrtniške zadruge. Nato je po živahni debati o internih zadrugah zadevah zadrugi načelnik zborovanje zaključil.

Litijska podružnica »Slovenskega planinskega društva« ima svoj redni letni občni zbor prihodnje soboto, dne 8. svečana t. l. ob 8. uri zvečer v gostilni g. Preinfalka v Litiji.

Akad. društvo »Slovenija« na Dunaju priredi svoj III. redni občni zbor v petek, 7. februarja ob 8. uri zvečer v prostorih g. Leithnerja, Auerspergasse 6. Slovanski gostje dobro došli!

Prosveta.

Iz gledališke pisarne. Danes, na pusti torko ob polu 6. uri melodiozna, razposajena - vesela opereta »Orpheus v podzemlju«. V sredo ob polu 8. kronka predstava »Charleyeva teta«; v četrtek za par »Orpheus v podzemlju«.

Odborova seja »Matic Slovene« dne 28. januarja 1913. — Gosp. predsednik se spominja smrti ustanovnika Ivana Murnika. — Marca meseca bo 50 let od prvih priprav za ustanovitev »Matic Slovene«. — Letošnja glavna skupščina bo dne 9. (devetega) marca. — Korektore zemljevida se razpošiljajo v obmejne kraje v revizijo. — Matica izkuša doseči zamenjavo publikacij s poljsko Akademijo znanosti in umetnosti v Krakovu. — Brzojavno je pozdravila svečanost Nemčičevo v Kričevcih in Vukotinovičovo v Zagrebu. — Iz poročila blagajnikovega je razvidno, da se proračun za 1912 ni prekoračil. — »Matica« stopi v poštno - čekovni promet tudi za hrvaško - ogrski del države. Poverjeniku, ki prijavl vsaj 20 članov, se da do publikacije v dar, ako na to reflektira. — Rešijo se še druge gospodarske stvari. Tajnik poroča: Članom je za 1912. leto dozdaj 3370. Tekom l. 1912 so pristopili štirje ustanovniki in štirje umrli.

Glavna skupščina »Matic Slovene« bo dne 9. marca. Samostalne predloge za to skupščino je v smislu § 3. b) društvenih pravil prijaviti odboru vsaj 14 dni prej.

Razne stvari.

* **Zeta ustreliš.** Iz Budimpešte poročajo: Vlakovodja državnih železnice Derek v Beszterce - Banja je ustreliš svojega zeta, državnega uradnika Albacha, ker je ta zapeljal mlajšo sestro njegove žene.

* **Železniška nesreča.** Na pruski postaji Oswiecim - Myslowice je v nedeljo zavozil pruski osebni vlak ob tovorni vlak. Lokomotiva in en osebni voz sta skočila s tira. Trinajst oseb je bilo lahko, tri pa težko ranjene.

* **Nesreča v kinematografičnem gledališču.** Iz Novega Jorka poročajo: V nekem tukajšnjem kinematografičnem gledališču je med predstavo nastala eksplozija. Prišlo je do velike panike. Dvanajst oseb so pohodili. Dve ženski sta bili pohojeni. Več nego sto oseb je bilo lahko ranjenih.

* **Umor na maškeraadi.** Iz Štrasburga poročajo: Na neki maškeraadi v Kolmarju je neki trgovec z avtomobilom napadel dejansko svojo ljubico, baletko Mirbach od onodnega mestnega gledališča. Ta pa je potegnili bodalo, ki je je imela pritrjeno pri nogovici, ter zaklala svojega ljubimca v plesni dvorani.

* **Stavke.** »Times« poroča iz Novega Jorka: Ameriška delavska zveza je izdala oklic za generalno stavko v valjarnicah trasta v pitsburškem okraju. Stavkalo bo 40.000 organiziranih delavcev. — Iz Otave poročajo: Stavka nastavljenecv Canadian Pacific - železnice je končana. Dovoljene so bile višje plače.

* **Podgana in miške** v boju proti sufragetkam. Berolinski »Lokalan-

zeiger« poroča iz Novega Jorka: Kakor poročajo iz Washingtona, namestijo odnodne sufragetke prirediti velik meeting za volilno pravico. Dikaki Harmard - vseučilišča, ki niso posebno veliki prijatelji sufragetk, so sklenili, da dobe več tisoč podgan in mišk ter jih med meetingom izpušče.

* **Ruski aeroplani nad gališkimi mesti.** »Slovo polskie« poroča, da so v soboto videli nad Lvovom ruski aeroplan, ki je manevriral z reflektorjem. Tudi nad Tarnopolom so opazili aeroplan, ki je dajal optične signale. Poljski listi obžalujejo, da so avstrijske oblasti prepovedale streljati na tuje zrakoplove, dočim je v Rusiji zapovedano, tujezrakoplove s streljanjem prisiliti, da se spuste na zemljo.

* **Igralnica v Berolinu.** Iz Berolina poročajo: V nedeljo ponoči je policija razgnala igralnico, ki je že dalj časa obstajala kot zabavni klub in v kateri se je predvsem igral bakarar. Nekateri osebe, ki so imele velike izgube pri igri, so zadevo ovadile drž. pravdnistvu. V nedeljo ponoči je policija obkolila lokal, aretirala 30 oseb ter jih zopet izpustila, ko je dognala njih identito. Proti ustanovitvi igralnice so uvedli kazensko postopanje.

* **Velike sleparije v tovarni Bacsewski.** Iz Lvova poročajo: V tovarnici za žganje trdke Bacsewski so odkrili velike tatvine špirta, ki so se izvrševale že več let. Dognali so, da so dnevno posamezni delavci do 50 litrov špirta utihotapili iz tovarne ter ga potem prodali po gostilnah. Pri posameznih delavcih so našli do 5000 K gotovine in do 3500 kron hranilnih vlog. Drugi delavci so s prisileparijem denarjem izvrševali oduške posle. Dozdaj so aretirali tri delavce in več gostilničarjev.

* **Bomba eksplodirala.** Iz Novega Jorka poročajo: Trgovec s smodkami Bernardo Herredo je našel v nedeljo zvečer v predstobi svojega stanovanja zavoj, ki ga je dal svoji ženi. Ko je ta zavoj odprla, je zavoj eksplodiral. Gospa Herredo je bila usmrčena, njen soprog, kakor tudi neka gospodična Fughmann, ki je pri njih stanovala, sta bila težko ranjena. Omenjena gospodična je delala v neki tovarni za izdelovanje oblek. Delavke te tovarne so začele stavkati, Fughmann pa se ni hotela pridružiti stavkajočim. Vsled tega je policija mnenja, da so stavkajoče delavke poslale bombe.

* **Sleparška klerikalna banka.** Iz Budimpešte poročajo: Neki Alexius Rado je meseca junija v Budimpešti ustanovil »bančni zavod«, imenovan »Ogrska posredovalna banka«. Pappeški prelat grof Adorjan Csaky je bil predsednik, opozicionelni poslanec Bela Egrv pa podpredsednik. Akcijski kapital, ki je baje samo 30.000 K znašal, sploh ni bil vplačan. Da pa so omogočili protokolacijo, je ravnatelj predložil neki drugi obiskurni banki ponorejene izpiske iz knjig, iz katerih je bilo razvidno, da je bila od zakona zahtevana tretjina akcijskega kapitala vplačana. Rado je opravil elegantno pisarno. Radotu in njegovemu tovarišu Martinu Gellertu, ki se nahaia zdaj v ječi zaradi nekega drugega delikta, ni šlo za drugega, nego da sta izvajljala kavcijo. Na ta način je Rado nasleparil 56.000 K. Pred par tedni so začeli nastavljenici nazaj tiritati svoje vplačane kavcije, česar pa Rado ni storil. Nato so Radota aretirali. Prelat grof Csaky je dobival 4000 kron na leto, sin poslanca Egrvja pa je bil pri »banki« nastavljen kot knjigovodja. Aretirali so tudi drugega ravnatelja Sebestyna, proti posl. Egrvju so uvedli kazensko postopanje.

Telefonska in brzojavna poročila.

VOJNA NA BALKANU.

Obstreljevanje Odrina.

Soifja, 4. februarja. Včeraj ob 8. zvečer so začele združene srbske in bolgarske čete obstreljevati Odrin.

Carigrad, 4. februarja. Konzuli veseli v Odrinu so se obrnili na veleposlanike v Carigradu s prošnjo, da naj nakaže turška vlada konzulom take pozicije, kjer bodo varni pred krogolami bolgarskih in srbskih oblegovnih topov, ali pa naj jim dovolj, da zapuste mesto.

London, 4. februarja. Balkanski delegati, ki so ostali še v Londonu, so dobili baje tekom včerajšnjega dne brzojavno obvestilo, da je turška vlada brzojavno ponudila bolgarski vladi v Sofiji, da preda Odrin pod pogoji, ki jih je stavila Bolgarska. — Vest se danes ne potrjuje.

Pred Odrinom se je pričela borba!

Berolin, 4. februarja. »Lokalanzeiger« javlja iz Sofije, da so v Mustali paši snoci ob 9. slišali silno gromenje topov, kar je dokaz, da je bolgarsko - srbska oblegovalna armada že naskočila Odrin.

Položaj Odrina nevzdržljiv.

London, 4. februarja. »Daily Mail« javlja iz Carigrada, da so tudi v turških vladnih krogih prepričani, da se Odrin ne more več dolgo držati. Posadki pred vsem primanjkuje živil. Da odvrnejo glad, so jeli klati že vojaške konje.

Pri Čataldži.

London, 4. februarja. Iz Carigrada poročajo, da se je boj na celi črti pri Čataldži tudi že pričel. Bolgari so se opetovano umaknili iz svojih pozicij, da bi na ta način izvajali Turke, da bi jim sledili in zapustili svoje trdne postojanke. Turki pa so spoznali to nakano in Bolgarom niso sledili. Turška vojska pri Čataldži ima striktno povelje, da naj ne začne z ofenzivo, marveč naj se drži izljučno le v defenzivi.

Carigrad, 4. februarja. Vojaški krogi so prepričani, da pri Čataldži ne bo prišlo sedaj še do odločilnega boja, ker je ves teren vsled neprestane silnega deževja razmočen in deloma pod vodo. V Carigradu samem ni čutili obnove vojne.

Skader.

Rim, 4. februarja. »Agenzia Stephani« poroča iz Drača: Predvčerajšnjim se je vkrcalo tu 1300 srbskih vojakov z municijo in živili, da odpotujejo najbrže še z drugimi srbskimi vojniki v Leš in da izvrše potem skupno s črnogorskimi četami glavni naskok na Skader.

London, 4. februarja. »Daily Telegraph« poroča, da je poslal poveljnik Skadra srbski brigadi, ki se bliža z Leša, dva parlamentarja. »Daily Telegraph« poudarja, da je položaj v Skadru brezupen in da se trdnjava ne more več držati.

Dunaj, 4. februarja. Glasom poročil iz Skadra je osobje avstro-ogrškega konzulata v Skadru in vsa avstrijska kolonija v Skadru popolnoma zdrava.

Zavezniki vzemo Carigrad.

Rim, 4. februarja. »Corriere della sera« javlja baje iz povsem zanesljivega vira, da je Rusija Bolgarski izrečno dovolila, da sme zavezniška vojska zavzeti Carigrad in tu Turkom narekovati mirovne pogoje. Vojna se ne bo preje končala, dokler zavezniški ne osvoje Konstantinovega mesta.

Obrekovanje Balkanske zveze v dunajskih listih.

Dunaj, 4. februarja. Vojna se je komaj pričela in niti ene zanesljive vesti ni z bojišč, vendar pa so dunajski listi že začeli obrekovati voditelje ter trostiti v svet najpodelejšo laži. Današnji opoldanski listi vedo, da so Bolgari prelomili premirje in da so namesto ob 7. zvečer začeli obstreljevati Odrin že ob 5. popoldne. Isti listi očitajo tudi Srbom razne nepoštenosti ter pravijo, da je neki srbski častnik včeraj popoldne javil poveljniku Odrina, da je premirje podaljšano za 4 dni. S tem je hotel usvajati pozornost posadke.

Konferenca veleposlanikov.

London, 4. februarja. Včerajšnja seja konference poslanikov je trajala komaj pol ure, baje ker nekateri poslaniki na svojo sobotno brzojavko še niso dobili odgovora. Vsekakor vesile v Sofiji niso skupno nastopile in tudi niso poslaniki svojim vladam takega koraka nasvetovali, ker se glede skupnega koraka niso mogli zediniti.

Srbski delegati.

Belgrad, 4. februarja. Srbski mirovni delegati Novaković, Nikolić, Bojović in Pavlović so se vrnili včeraj dopoldne iz Londona v Belgrad.

Presojanje situacije v Srbiji.

Belgrad, 4. februarja. Predsednik srbske skupščine in mirovni delegat Andra Nikolić, ki se je vrnil včeraj v Belgrad, je izjavil nekemu sotrudniku »Politike«, da so bili balkanski delegati primorani, napraviti konec zavlačenju s strani Turčije. Da je mogla Turčija pogajanja tako zavleči, je krivo le dejstvo, da se pri sklepu premirja ni določil temelj za mirovna pogajanja. Končno je izrazil Nikolić mnenje, da ni izključeno, da se vojna kljub odpovedi premirja vendar še prepreči.

Bolgarska in Srbija.

Belgrad, 4. februarja. Listi poročajo, da je prišlo med Srbijo in Bolgarsko do sporazuma, glasom katerega dobi Srbija v Makedoniji večje teritorialne koncesije kot odškodnino za velike svoje žrtve.

Pristanišči Varna in Burgas zaprti. Sofija, 4. februarja. Pristanišči v Varni in Burgasu sta za trgovinski promet zaprti. V bližini obeh pristanišč so položili mine.

Priprave v Carigradu.

Carigrad, 4. februarja. Vojaške oblasti nabirajo konje in vozila za transporte. V mošajah se vrše neprestano propovedi in molitve za dober uspeh vojne.

Carigrad, 4. februarja. Veliki vezir Mahmud Šefket paša je imel včeraj dolgo konferenco s francoskim veleposlanikom.

Demonstracije volnih ladij pred Carigradom.

Frankobrod, 4. februarja. Iz Petrograda poroča »Frankfurter Zeitung«: Rusija sili pri obeh državah entente, da naj uprizaro demonstracijo vojnega brodogradstva pred Carigradom, kar trozveza odklanja.

Srbi proti nadaljevanju vojne.

Dunaj, 4. februarja. Iz Belgrada poročajo, da je imel srbski ministrski predsednik dolgo posvetovanje s srbskimi veljaki, in da so se ti izrekli proti nadaljevanju vojne, ker bi Srbija pri tem ničesar ne pridobila, marveč še lahko kaj izgubila.

Srbsko vojaštvo za Bolgarsko.

Belgrad, 4. februarja. V zadnjih 24. urah so odšli preko Belgrada veliki vojaški transporti pehote, artilerije in konjenice na bolgarska bojišča. Močne srbske čete odrinejo tudi pred Skader.

Turška vlada farba.

Carigrad, 4. februarja. Vlada je izdala na narod proklamirano, v kateri pozivlja ljudstvo, naj ohrani mir in red in da naj se ne boji, če bodo zopet grmeli topovi. Streljanje nima drugega pomena, kakor da so se pri Cataldži pričeli manevri. Navzlic tej proklamaciji vlada v Carigradu velik strah. Mnogo odličnejših rodbin je pripravljenih na beg.

Konference v Carigradu.

Carigrad, 4. februarja. Nemški, ruski in angleški poslanci so imeli včeraj dolgo konferenco z velikim vezirjem. Popoldne so se sestali vsi veleposlaniki h konferenci o položaju.

Podaljšanje premirja?

Dunaj, 4. februarja. Že ponoči so prišle preko Milana vesti, da se je Bolgarska odločila podaljšati premirje, če se odločijo velesile za novo intervencijo. Opoldne prihajajo enaka, ravno tako malo potrjena poročila preko Berlina.

Prsni oklepi za srbsko vojsko.

Belgrad, 4. februarja. Srbska vojna uprava je dobila iz Nemčije 100.000 prsni oklepov za srbsko armado.

V Epiru.

Rim, 4. februarja. Kapitan parnika »Derna«, ki je prišel iz Pireja v Brindisi, poroča, da sta se 8. in 9. pešpolk pri Janini med seboj obstreljvala. Deveti polk je zasedel neko utrdbo, ki jo je 8. polk hotel zajeti. Vnel se je strahovit boj, v katerem je bilo na obeh straneh mnogo mrtvih in ranjenih.

Solun, 4. februarja. Prva in sedma grška divizija sta se izpopolnili z rezervami na prvotno stanje, tako da štejeta sedaj 20.000 mož. Ostanki turške armade generala Dzavid paše so se poskrili v gorah Permeti.

Razredi aktivitetnih doklad.

Dunaj, 4. februarja. Centralna statistična komisija izdeluje sedaj predloge, glasom katere naj dobi določba glede uvrstitve mest v višje razrede aktivitetnih doklad dopolnilo. Na predlog centralne statistične komisije so se vršila v več slučajih poizvedovanja, ki so sedaj končana. Glede več mest, ki niso bile pri zadnjih uvrstitvah vpoštevana, so podale te nove poizvedbe take podlage, da se morajo ta mesta uvrstiti v višji razred aktivitetnih doklad. Centralna statistična komisija predlaga sedaj ta mesta za uvrstitve v višji razred aktivitetnih doklad. Vlada bo že v najkrajšem času v tej zadevi izdala novo odredbo.

Proračun. — Delegacije.

Dunaj, 4. februarja. Prihodnje dni se vrši skupna ministrska konferenca, ki se bo bavila s proračunom prihodnjega leta. Delegacije se sestanejo meseca aprila na Dunaju.

Češka deželna banka.

Praga, 4. februarja. Mladočeško glasilo v Pardubicah poroča: Češka deželna banka je hotela placirati svoje zadolžnice predvsem na Francoskem. Tam pa bi bila zastavna pisma kot privatne vrednosti podvržena višji kolkovini kakor zastavna pisma javnih korporacij. Banka se je obrnila zato v večjo spomenico direktno na francoskega finančnega ministra, v kateri je naglašala, da ima kraljevina češka državno pravno samostojno stališče. Francoski finančni minister pa je v vljudnem, a odločnem pismu odgovoril, da je stališče Češke enako stališču Galicije in državno pravno morda tega stališča Galicije niti ne dosega.

Moravske deželnozborske volitve.

Brno, 4. februarja. Deželnozborske volitve na Moravskem bodo razpisane baje šele, ko se vrnejo rezervisti.

Kardinal Nagl umrl.

Dunaj, 4. februarja. Kardinal knezoškof dr. Nagl je danes ob 3/4 na 1. zjutraj umrl.

Dunaj, 4. februarja. Dasiravno je kardinal dr. Nagl umrl že pred 1. zjutraj, so dobili razni listi, med njimi tudi klerikalni, še ob 2. po noči v palači od raznih duhovnih dostojanstvenikov zatrdila, da je njegovo zdrav-

stveno stanje sicer zelo nevarno, vendar pa še neizpremenjeno. Na Dunaju se ventilira vprašanje, zakaj so njegovo smrt zatajevali.

Avstrijska vojna mornarica.

Dunaj, 4. februarja. Avstrijska vojna mornarica je naročila v Hamburgu pri tvrdki Blohm in Voss ladje: nico, ki bo dvigala 40.000 ton. Avstrijska vojna mornarica je poleg tega naročila pri Kruppu 5 podmorskih čolnov.

Poljaki in Rusini.

Lviv, 4. februarja. Glasom organa ukrajinske stranke ni računati, da bi se mali finančni načrt v odseku rešil do 10. t. m., ker bodo Rusini zavlekli debato. Glasom poročil poljskih listov vztrajata poljska ljudska stranka in demokratična stranka na tem, da se deželnozborska volilna reforma čim prej reši.

Grški ministrski predsednik na Dunaju.

Dunaj, 4. februarja. Grška delegata na mirovni konferenci v Londonu ministrski predsednik Venizelos in poslanik dr. Streit sta dospela semkaj. Danes dopoldne je imel Venizelos konferenco z ministrom grofom Berchtoldom. Zvečer odpotujeta grška državnik v Belgrad.

Cesarjevo lastnoročno pismo.

Rim, 4. februarja. Odposlanje cesarjevega lastnoročnega pisma carju, je napravilo tu najboljši vtisk. Splošno se presoja to dejstvo kot porok za ohranitev evropskega miru.

Petrograd, 4. februarja. Princ Hohenlohe je dospel danes ob 10. v Petrograd, ter se je takoj nato zgledil na avstrijskem veleposlaništvu.

Venizelos na Dunaju.

Dunaj, 4. februarja. Grški ministrski predsednik Venizelos je dospel včeraj na Dunaj. Danes ga je sprejel zunanji minister grof Berchold v avdienci. Zvečer se Venizelos odpelje v Atene.

Dunaj, 4. februarja. Grški ministrski predsednik Venizelos je danes dopoldne konferiral z avstrijskim ministrskim predsed. grofom Stürgkhom.

Ogrsko.

Maroš Novo mesto, 4. februarja. Justični minister Balogh, ki se je moral vsled svojega pozivanja za ministra, podvreči novim volitvam, je bil zopet izvoljen za državnega poslanca. Justični minister je izdal na svoje voliče odprto pismo, v katerem se bavi najprej s preteklim državnozborskim zasedanjem potem pa se bavi s sedanjimi mednarodnimi dogodki ter pravi med drugim: Tu in tam so se pojavili v naši domovini znaki, ki kažejo, da groze našemu (madžarskemu) narodu resni časi, kakršnih ni bilo že desetletja. Danes je mogoče povedati, ker se bo to itak pokazalo v sodnih obravnavah, da se je že meseca v raznih krajih dežele agitiralo in vohunilo proti ogrskemu narodu. Zaradi takih deliktov je vsega skupaj 109 kazenskih obravnav proti 60 obdolžencem, ki so v preiskovalnem zaporu.

Konkurenčni boj parobrodskih družb. Trst, 4. februarja. Konkurenčni boj med »Poomom« in »Canadian Pacific« je imel za prvo posledico, da je nastavila »Canadian Pacific« vozne cene iz Trsta v Kanado na 140 K, medtem ko znaša vozna cena »Anglo - Amerikane« 165 K. Ta družba pa je naročila nov parnik »Bologna« s 17.000 tonelov.

Slovanski meetingi.

Petrograd, 4. februarja. Na intervencije zunanjega ministra Sazonova je bil za včeraj napovedani slovanski banket policijsko prepovedan. Policijsko prepovedani so tudi vsi nadaljni slovanski meetingi.

Angleški kralj in car.

Kodanj, 4. februarja. V dvornih krogih se zatrjuje, da se sestane angleški kralj in car v Kodanju tekom letošnjega poletja.

Nemčija in Angleška.

London, 4. februarja. »Daily News« poročajo: Da smo dosegli sporazum z Nemčijo, ki ni samo momentano zadovoljiv, marveč obeta tudi veliko za prihodnost, pomeni nekaj več kakor samo sadovi blagohotnega pacificizma.

London, 4. februarja. »Daily Telegraph« piše: Če je tudi ogroženje evropskega miru mnogo pripomoglo k temu, zblizati Downing Street in Wilhelmsstrasse, vendar čisto sigurno upamo, da se bosta oba naroda, kadar bo skupna nevarnost odstranjena, uvidela, kako potrebno in naravno je vzdržati najozje stike na podlagi sporazuma.

Kolera v Odesi.

Trst, 4. februarja. Ker so se pojavili v Odesi posamezni slučajji kolere, je pomorska oblast odredila, da se mora ravnati z vsem blagom, ki prihaja iz Odesa, po tozadevnih zdravstvenih predpisih.

Menelik umrl?

Pariz, 4. februarja. iz Adis Abebe poročajo, da je abesinski cesar Menelik umrl. O smrti Menelika se je poročalo že tako pogosto, da tudi ta vest ni posebno verjetna.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 3. februarja: Uršula Franz, vdova sprevodnika Južne železnice, 65 let, Linhartova ulica 12. — Marija Aman, žena gostilničarja, 41 let, Gradišče 7. — Anton Rejc, bivši delavec, 72 let, Stara pot 3.

V deželni bolnici:

Dne 30. januarja: Jernej Hafner, sin usnjarskega pomočnika, 17 mesecev. — Ivan Traven, vpok. dacar, 80 let.

Dne 31. januarja: Kazimir Kralj, sin posestnika, 4 leta.

Današnji list obsega 6 strani.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Valentín Kopitar.

Lastnina in tisk »Narodne tiskarne«.

Ljubi Bog, kaj naj bo iz tega?

Sedaj je tudi Vilček pričel kašljati in srečno imamo štiri kašljajoče otroke. Z bomboni so si že pokvarili želodce, s čajem in obkladki jih pa tudi ne moremo vedno mučiti. — Ali ljuba prijateljica, kupite vendar par škatlic Fayevih pristnih sodenskih, mineralnih pastil! Pri nas jih nikoli ne zmanjka, ter se katari, kašelj itd. pri nas nikoli ne more dosti razviti, ker vselej takoj rabimo sodence. Pazite pri nakupu na ime Fay, ako hočete imeti prave pastilje iz sodenskih zdravilnih občinskih vrelcev. Škatljica stane samo K 1'25

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka v Ljubljani“.

Uradni kurzi dunajske borze 4. februarja 1913

Valutni papirji.	Dunaj	Slagovni
1% majeva renta	84.45	84.65
1/2% srebrna renta	87.80	88. —
1% avstr. krona renta	84.55	84.75
1% ogr.	84.20	84.40
1% kronsko deželno posojilo	—	94.50
1% k. o. češke dež. banke	89. —	90. —

Srečke.	454 —	466 —
Srečke iz 1. 1860 %	620 —	640 —
„ 1864	21.8 —	350 —
„ 1868	278 —	290 —
„ 1872	248 —	260 —
„ 1876	232 —	244 —
„ 1880	480 —	492 —
„ 1884	482 —	494 —
„ 1888	64.50	70.50
„ 1892	51. —	57. —
„ 1896	31.75	37.75
„ 1900	27.90	31.90
„ 1904	220.75	223.70

Debitno.	135 —	140 —
Ljubljanske kreditne banke	620.50	621.50
Avstr. kreditnega zavoda	508.10	509.10
Dunajske bančne družbe	106.75	107.75
Žužne železnice	704.50	705.50
Državne železnice	1024.52	1025.52
Alpine-Montian	361. —	365. —
Ceške sladkorne družbe	266.25	267.25
Zivnostenske banke	—	—

Valute.	11.41	11.45
Ceklin	117.95	118.25
Merke	95.80	96. —
Frankl	94.30	94.55
Lire	254.50	255.25
Rublj.	—	—

Zitne cene v Budimpešti.

Dne 4. februarja 1913.

Termin.		
Pšenica za april 1913	za 50 kg	11.72
Pšenica za oktober 1913	za 50 kg	12.18
Rž za april 1913	za 50 kg	10.03
Rž za oktober 1913	za 50 kg	9.71
Oves za april 1913	za 50 kg	10.53
Oves za oktober 1913	za 50 kg	8.85
Koruza za maj 1913	za 50 kg	7.74
Koruza za julij 1913	za 50 kg	7.93

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 300-2 Srednji zračni tlak 760 mm

februar.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
3.	2. pop.	739.7	5.7	sl. jzah.	jasno
9.	zv.	742.3	1.3	sr. szah.	—
4.	7. zj.	744.8	-1.2	sl. jvzh.	del. oblač.

Srednja včerajšnja temperatura 2.4°, norm. —1.4° Padavina v 24 urah 0.0 mm.

Prijateljem in znancem naznaja, da je umrl naš nadvse ljubljani sin oziroma brat

RADOSLAV

v starosti 5 mesecev. 503

V Ljubli v Bosni.

Zaljubljeni rodbina Rakun.

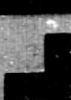

Društvo tiskarjev na Kranjskem javlja žalostno vest, da je njegov član, gospod

Filip Kranjc

dne 1. februarja t. l. v Feldhofu pri Gradcu preminul. Pokopan je bil dne 3. t. m. 406

Ljubljana, dne 4. februarja 1913.

Tužnim srcem naznavamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem bridko vest, da je naša preljubljena soproga, mati, hči in sestra, gospa

Marija Aman roj. Travnar

gostilničarka

včeraj, dne 3. svečana t. l. zvečer ob 7. uri, po dolgi mučni bolezni, previdena s tolažili sv. vere v starosti 41. let blaženo v Gospodu zaspa. 504

Pogreb drage rajnice se vrši jutri, dne 5. svečana t. l. popoldne ob 3. uri iz hiše žalosti, Gradišče št. 7 na pokopališče k Sv. Križu.

Priporočamo jo v blag spomin.

Ljubljana, dne 4. februarja 1913.

Zaljubljeni ostali.

Slugo

(samca) 509

sprejme dr. Josip Furlan, odv. v Ljubljani.

Mlekar

dobro izvežban v mlekarstvu

se sprejme pod ugodnimi pogoji.

Nastop takoj. — Ponudbe na Ivana Vidmar, Črni vrh nad Idrijo.

Jšče se stranka

katera bi opravljala 508

majhno gostilno.

Plača po dogovoru. — Poizve se na Karlovski cesti št. 8.

Hiša v Ljubljani

nova, solidno zidana, 494

se proda pod zelo ugodnimi pogoji.

Vprašanja na uprav. »Slov. Naroda«.

Oddasta se z majnikom 1913

2 lokala

v Vegovih ulicah št. 12, pripravno za pisarno ali obrt in

1 lokal

na Karlovski cesti št. 30, sedaj policijska stražnica. — Poizve se na Karlovski cesti št. 30, I. nad. 500

Jutri, na pepelnico

v italijanski kuhinji pri Maliču

velika izbira 505

morskih rib,

rakov, morskih pajkov itd.

Vino najboljših vrst.

Se priporoča gostilničar.

Vabilo

na 501

izredni občni zbor

Združenih čevljarjev v likv.

ki se vrši

v nedeljo, dne 9. februarja 1913 ob 9. dopoldne pri Zabukovcu.

DNEVNI RED:

1. Čitanje zapisnika zadnjega izrednega občnega zbora.
2. Poročilo likvidacijskega odbora.
3. Raznoročje.

Prosi so gg. člane, da se polnoštevilno udeležijo.

Likvidacijski odbor.

Išče se

restavracija ali gostilna

v najem takoj ali po dogovoru.

Ponudbe upravitelju »Slov. Naroda«.

Oddam takoj veliko, suho in zračno skladišče

24 m dolgo, 14 m široko na Emonski cesti št. 2. Ivan Jelačin, Ljubljana. 507

Trgovski učenec

poštenih staršev, ki ima veselje do trgovine ter vsaj 2 razreda srednje šole, se sprejme v trgovino z mešanim blagom

Iv. Jurca, v Semiču, Belokrajina. 440

Stanovanje

v prvem nadstropju, obstoječe iz ene velike sobe, kuhinje, drvarnice in dela vrta ter drugih pritliklin 495

se odda za majnik

na Dunajski cesti št. 69.

Stanovanje

s 6 sobami s pritliklinami, elektr. lučjo, kopalno sobo porabo vrta itd.

se odda takoj ali za majnik.

Pojasnila na Ambroževem trgu št. 3. pri hišniku. 447

Lepo stanovanje

v pritličju, 3 sobe s predsobo in kabinetom, vrhutega z vsemi potrebnimi stranskimi prostori 506

se odda s 1. majem 1913.

Več se poizve Resljeva cesta št. 3.

Spreten

trgovski pomočnik

slovenščine in nemščine popolnoma zmožen **se takoj ali za marec sprejme** v trgovino z mešanim blagom na hrvaški meji. — Ponudbe s prepisi izpričeval pod »Spreten« v Ljubljano glavna pošta restanta. 497

V hiši na Mestnem trgu št. 23

se poceni prodajo: 316

štelaže, oprava,

železne in lesene stopnice.

Vpraša se v trgovini trdke:

Franc Souvan sin, Mestni trg 22.

Podjetnik

za prevažanje lesa

zmožen slovenščine in nemščine, ki ima vse leto za 4 do 6 parov konj stalne vožnje, **se išče za žago na Koroškem.** Voziti mora les iz gozda, kjer se seka in pa žagani les na kolodvor. Ponudbe na uprav. »Slov. Naroda«. 492

Ženitna ponudba!

Mlad gospod, ki ima 80.000 K premoženja, na lepem kraju, se želi poročiti z gospodično, ki bi imela premoženja od 10.000 K naprej. Zagotovljena pozicija. Samo resne ponudbe pod »Poštenost 73«, Ljubljana, pošto ložeče. Strogo tajnost. — Indiskr. in anonimno se odklanja. :: ::

Inteligentno
stenografijo
veščo posebno nem. stenografije ter strojepisja,
sprejmite takoj
dr. F. Müller, odvetnik v Celovcu.
Ponudbe s sliko.

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica.
Zlasti je ugodno zavarovanje na doživetje in smrt z manjšajočimi se 12 vplačili.

„SLAVIJA“
vzajemno zavarovalna banka v Pragi.
Rezervni fond K 58.491.432-56 — Izplačano odškodnine in kapitalije K 123.257.695-77
Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vseskozi slovensko-narodno upravo.
Vsa pojasnila daje čigar pisarne so v lastni bančni hiši
Generalno zastopstvo v Ljubljani v Gosposki ulici šte. 12.

Zavaruje poslopja in premičnine proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škode cenjuje takoj in najkulantneje. Uživa najboljši sloves, koder posluje.
Pozor! Sprejema tudi zavarovanja proti vlomski tatvini pod zelo ugodnimi pogoji. — Zahtevajte prospekte!

Krojaški učenec
z dveletno prakso, 408
išče mesta z vso oskrbo.
Cenjene ponudbe pod „Krojaški učenec“ na upravnistvo „Slov. Naroda“.
Postranski zaslužek.
Išče se za naslednje okraje
eden ali dva zastopnika

proti visoki proviziji, delo postransko, zelo majhen ter prav lahek posel. Želi se, da ima obširno privatno znanstvo, ter dober ugled, kakor tudi stanovanje v enem okraju, katerega bi zastopal. Sodni okraji: Črnomelj, Metlika, Kamnik, Kočevje, Ribnica, Vel. Lašče, Kranj, Trzin, Krško, Mokronog, Radeče, Litija, Ljubljanska okolica, Logatec, Idrija, Lož, Postojna, Ilirska Bistrica, Senožeče, Vipava, Radovljica, Kranjska gora, Novo mesto, Trebnje in Žužemberk. — Ponudbe se sprejemajo do 15. februarja t. l. pošto ležeče Ljubljana, „Zaslužek 300“.

Salvator
Ustanovlj.

Jutri, na pepelnico
v kolodvorski restavraciji (Jos. Schrey)
velika slanikova pojedina.
Nastavi se dobro znano Salvatorsko pivo in se bode točilo, dokler bo kaj zaloge, vsak dan.
Svira popolna „Slovenska Filharmonija“
pod osebnim vodstvom gospoda kapelnika Hrazdirc.
Začetek ob 8. uri zvečer.
Vstopnina 60 vinarjev.
Se priporoča z vsem spoštovanjem
Jos. Schrey
restavrater.

Sprejemem
stenografa - strojepisca
s 15. marcem ali pa tudi prej.
Mesto stalno, plača in nagrade po dogovoru.
Dr. D. Treo, odvetnik v Gorici.

Samostojna gostilničarka,
katera je imela gostilno že nad 10 let,
želi prevzeti na račun ali v najem
gostilno

v dobrem stanu. Reflektira se na manjše gostilne proti kavciji. — Ponudbe s podatki pod
„Gostilna 100“, glavno pošto ležeče, Gorica

Društveni lokal
obstoječ iz ene večje ali dveh manjših sob 489
išče društvo „Sokol II.“ v Št. Jakobskem okraju.
Ponudbe na dr. Fetticha, pisarna dr. Novaka.

V. Parma
Balkanska koračnica
za klavir
ki se je igrala že večkrat tudi v slovenskem dež. gledališču in ki je žela tako buren aplavz, da se je morala ponoviti, je ravno izšla v založbi
Narodne knjigarne.
Dobi se jo v vseh knjigarnah tu in na slovanskem jugu.
Cena K 1'20, s poštnino 10 v več.

Viktor Korsika
cvetlični salon
Ljubljana, Kongresni trg št. 3.
Izdelovanje šopkov in vencev. Velika zaloga suhih vencev, travkov za šopke in vence v različnih barvah in kakovostih. Vaze, žardinjere, kozarci za cvetlice, ter sploh vsi v to stroko spadajoči predmeti po najnovejši obliki in nizki ceni.

Večja, dobro idoča
gostilna
v prijaznem trgu na Spodnjem Štajerskem, z vso pritlikino, sobe za tuje itd. se prodajo pod ugodnimi plačilnimi pogoji. 439
Ponudbe na upravn. „Slov. Naroda“ pod „Št. 439“.

V Dravljah pri Sočanju št. 30. se da v najem za dobo šestih let
gostilna
Najemniki naj se zglase v 14 dneh pri posestniku **Lovrenc Florijančiču s Poljane, p. št. Vid pri Ljubljani.**
Nastop po dogovoru. 438

Kavarna
vso noč
odprla
LEON
Gostilna
Florijanska ulica št. 6.

Ženitna ponudba
Dva Amerikanca eden star 22 let se želi seznaniti z dekletom v starosti 17—19 let; drugi je star 30 let, se želi seznaniti z dekletom v starosti 25—30 let. Prednost imajo tiste, ki so zmogljive nemškega ali italijanskega jezika in z malim premoženjem. — Za tajnost in vrnitev slik jamčiva! Slika se naj pošlje na naslov: L. B. Clinton, Bx. 864 J. d. North America

Prava in neprava ljubezen.
Povest. — Spisal Blaž Pohlin.
Cena broš. 1 K 60 vin., vez. 2 K 50 vin., s pošto 20 vinarjev več.

Opater praporočak.
Zgodovinska povest. Spisal Iv. Remec.
Cena broš. 1 K 80 vin., vez. 2 K 70 vin., s pošto 20 vinarjev več.

Ti najnovejši zabavni in veseli knjigi priporoča najtopleje
Narodna knjigarna v Ljubljani.

Naznanilo in priporočilo.
Franc Furlan, ključavničarstvo in zaloga štedilnikov
(preje vdova Fasching)
vijudno naznanja, da je
preselil svoje obrtovanje na Ambrožev trg št. 9, Ljubljana
ter se priporoča svojim cenjenim odjemalcem tudi v nadaljino zaupanje.
Zagotavlja vedno vestno delo po zmernih cenah.
Z odličnim spoštovanjem 490
Franc Furlan, ključavničar (naslednik vdove Fasching).

Uradniško hranilno društvo v Gradcu
R. Z. Z. G. Z.

Vabilo na pristop XV. sekciji,
pričenjajoči s 1. januarjem 1913. — Deleži po K 200, za katere se plača K 180 (60 mesečn. obrokov à K 3); posebej še udeležba pri dobičku.
Obrestna mera za posojila vseskozi 6%. — Predstroškov ni.
Hranilne vloge se obrestujejo dnevno po
5% od zneskov nad 1000 kron ob 60-dnevni odpovedi: **5 1/4%** od zneskov nad 2000 kron ob 90-dnevni odpovedi: **5 1/2%**
Obresti se polletno prištevajo glavnici. Nič rentnega davka. Vložne knjižice se sprejemajo v shrambo. — Razvidi in polonice brezplačno. Stanje vlog: K 5.200.000. Jamstvo zadržanih deležev: K 6.150.000. Rezervni fond in vrednostni papirji: K 575.000. — Pojasnila daje:
Josip Kosem v Ljubljani, Krakovski nasip šte. 22,
vsak ponedeljek, sredo in petek med 1/2 3. in 1/2 4. uro popoldne.

Ženini in neveste!
Najlepše poročno darilo je **ura.**
Poročni prstani.
F. Čuden
Ljubljana, Prešernova ulica št. 1.
„UNION“ ure so najzanesljivejše.
Zahtevajte moj najnovejši cenik.

Ivan Magdič
krojač prve vrste
Ljubljana, Miklošičeva cesta 8.
se priporoča.
Zaloga
angleškega blaga.

Fr. Kapus
Ljubljana, Marije Ter. cesta št. 11 : (Kolizej).
Zaloga pohištva in tapetniškega blaga.
Zaloga spalnih ter jedilnih sob
v različnih najnovejših slogih.
Vsakovrstno drugo pohištvo.
Priznane solidno blago ter najnižje cene.
Zagotovo trpežni izdelki.
Otomane, divani in žimnice
različne kakovosti.
Velika izbira
otroških vozičkov, vsakovrstnih slik, ogledal itd.